

KOMISJONI OTSUS,**20. detsember 2006,****abikava kohta, mida Prantsusmaa on rakendanud Prantsusmaa üldise maksuseadustiku (code général des impôts) artikli 39 CA alusel – Riigiabi C46/2004 (ex NN65/2004)**

(teatavaks tehtud numbri K(2006) 6629 all)

(Ainult prantsuskeelne tekst on autentne)

(EMPs kohaldatav tekst)

(2007/256/EÜ)

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 88 lõike 2 esimest lõiku,

võttes arvesse Euroopa Majanduspiirkonna lepingut, eriti selle artikli 62 lõike 1 punkti a,

olles palunud huvitatud isikutel esitada oma märkused ülalnimetatud artiklite ⁽¹⁾ kohaselt ja kõnealuseid märkusi arvesse võttes

ning arvestades järgmist:

I. MENETLUS

(1) Oma 19. veebruari 2004. aasta kirjas (D/51178) palus komisjon Prantsuse ametiasutustel esitada teabe liisingukorra kohta, mis annab maksusoodustuse teatavatele eelarveminiisteeriumi poolt heakskiidetud ettevõtetele ning mis kehtestati 2. juuli 1988. aasta seaduse nr 98–546 (mis käsitleb mitmesuguseid majandus- ja rahandussätteid) ⁽²⁾ artikli 77 alusel. Oma 18. märtsi 2004. aasta kirjas palusid Prantsusmaa ametiasutused pikendada nõutud teabe esitamise tähtaega. 3. mai 2004. aasta kirjas (A/33117) edastasid Prantsuse ametiasutused komisjonile nõutud teabe. Oma 6. juuli 2004. aasta kirjas (D/54933) palus komisjon Prantsuse ametiasutustelt täiendavat teavet, mis edastati komisjonile 2. augusti 2004. aasta kirjas (A/36007).

(2) 14. detsembri 2004. aasta kirjas (D/205909) teatas komisjon Prantsusmaale oma otsusest algetada EÜ asutamislepingu artikli 88 lõike 2 kohane ametlik uurimismenetlus. Otsus on avaldatud *Euroopa Liidu Teatajas* ⁽³⁾. Kõnealuses otsuses kutsus komisjon Prantsusmaad ja huvitatud isikuid esitama kindlaksmääratud tähtajaks omapoolseid märkusi.

⁽¹⁾ ELT C 89, 13.4.2005, lk 15.

⁽²⁾ Journal Officiel de la République française n° 152, 3. juuli 1998, lk 10127.

⁽³⁾ ELT C 89, 13.4.2005, lk 15.

(3) Oma 6. jaanuari 2005. aasta kirjas (A/30266) ja 4. veebruari 2005. aasta kirjas palusid Prantsuse ametiasutused kõnealuse tähtaja pikendamist, komisjon täitis need palved oma 11. jaanuari 2005. aasta (D/50220) ja 16. veebruari 2005. aasta (D/51190) kirjadega.

(4) Komisjon sai 15. märtsi 2005. aasta kirjas (A/32251) Prantsuse ametiasutuste märkused. Ühtlasi sai komisjon kindlaksmääratud tähtajaks kuuteistkümmet huvitatud isiku märkused, mis edastati Prantsuse ametiasutustele 9. juuni 2005. aasta kirjas (D/54454).

(5) Oma 7. juuli 2005. aasta kirjas (A/35587) palusid Prantsuse ametiasutused komisjonil pikendada tähtaega, mis neile oli antud huvitatud isikute esitatud märkuste kommenteerimiseks. Komisjon täitis selle palve ja Prantsuse ametiasutused esitasid lõpuks komisjonile oma märkused 20. juuli 2005. aasta kirjas (A/35981).

(6) 2. märtsi 2006. aasta elektronpostiga (A/31655) edastasid Prantsuse ametiasutused komisjonile täiendavad märkused kõnealuse abikava kohta.

II. ABIKAVA ÜSIKASJALIK KIRJELDUS

(7) Üldise maksuseadustiku artikli 39 C esimeses taandes sätestatakse, et välja liisitud või igal muul viisil kasutusse antud varade amortisatsioon ehk kulum jaotatakse tavapärasele kasutusajale.

(8) Seaduse nr 98–546 artikliga 77 on üldisesse maksuseadustikku lisatud kaks sätet, mille eesmärk on võidelda maksudest kõrvalehoidmise vastu liikuvvaraga seotud finantstehingute puhul, mida teostavad partnerettevõtted ja majandushuviühingud ⁽⁴⁾.

⁽⁴⁾ Vt äriseadustiku artiklid L 251-1 kuni L 251-23 ja üldise maksuseadustiku artikkel 239c. Kõnealuste artiklite tähenduses on majandushuviühing kahest või enamast füüsilisest või juriidilisest isikust koosnev ühing, mis tegutseb juriidilise isikuna. Selle eesmärgiks on hõlbustada või arendada oma liikmete majanduslikku tegevust ning parandada või suurendada majandustegevuse tulemusi. Ühingu tegevus peab olema seotud oma liikmete majandusliku tegevusega ja olema viimasega võrreldes abistava funktsiooniga. Majandushuviühingu suhtes ei kehti põhimõtteliselt ettevõtte tulumaksukohustus. Kuid iga ühingu osaleva liikme suhtes kehtib siiski isiklikult tulumaksu või ettevõtte tulumaksu kohustus talle omistatava kasumi pealt. Majandushuviühingu liikmed vastutavad piiramatult ja solidaarselt oma varaga ühingu võlgade eest.

- (9) Üldise maksuseadustiku artikli 39 C teises taandes sätestatakse, et majandushuviühingu poolt välja liisitud vara puhul ei tohi maksustatavalt tulemit maha arvatav kulumisumma ületada majandushuviühingu poolt saadud liisingutasu suurust, millest on maha arvatud muud välja liisitud varaga seotud kulud.
- (10) Kahanevad kulumisummad ja finantseerimiskulud koonduvad vara kasutamise esimestele aastatele ning toodavad majandushuviühingule kõnealustel aastatel märkimisväärset kahju; kasumit hakatakse teenima alles ajavahemiku teisel poolel, mil saadud liisingutasud ületavad eespool nimetatud kulud (kulumisummad ja finantseerimiskulud kaasa arvatud). Majandushuviühing on reguleeritud partnerettevõtte-seadusega ning tema puhul arvatakse esimeste aastate jooksul saadud kahjum maha maksustatavast kasumist, mida liikmed on teeninud oma jooksva tegevusega. Üldise maksuseadustiku artikli 39 C teises taandes sätestatud piirmäära eesmärgiks on seega võidelda maksude optimeerimise nimel kõnealust tüüpi finantseerimise kuritarvitamise vastu.
- (11) Siiski on üldises maksuseadustikus sätestatud kõnealusest piirangust erand, mis kehtestab kulumi arvestamise süsteemi, mis soosib teatud ettevõtteid. Üldise maksuseadustiku artikli 39 CA kohaselt ei kohaldata artikli 39 C teises taandes sätestatud piirmäära, kui majandushuviühing finantseerib liikuvvara degressiivse kulumi meetodil⁽⁵⁾ vähemalt 8 aasta peale, kui kõnealune tehing on saanud eelarveministrilt eelneva heakskiidu.
- (12) Heakskiidu saamiseks peab olema täidetud mitu tingimust:
- vara omandamishind vastab turuhinnale;
 - kõnealune investering omab märkimisväärset majanduslikku ja sotsiaalset tähtsust, eriti tööhõive seisukohalt;
 - vara kasutaja peab tõendama, et vara on tema ettevõtte käitamiseks vajalik ja et valitud finantseerimisviis ei ole üksnes maksudega seotud;
 - vähemalt kaks kolmandikku heakskiidust tulenevast maksusoodustusest tagastatakse vara kasutajale.
- (13) Üldiselt omandab majandushuviühing – enamasti finantsasutus – vara turuhinnaga ja liisib selle kasutajale. Kasutaja makstav liisingutasu ning väljaostuhind lepingu lõppemisel
- võimaldavad majandushuviühingul katta enda tehtud investeringu (intressid ja põhisumma kaasa arvatud).
- (14) Peale kulumi piirmääraga seotud erandi⁽⁶⁾ võimaldab ministeeriumilt saadud heakskiit suurendada ühe punkti võrra degressiivsel meetodil arvestatavat kuluminormi, mida tavaliselt asjaomasele varale kohaldatakse. Pealegi kui kaks kolmandikku vara tavakasutusajast on möödunud ja majandushuviühing müüb vara edasi kasutajale, on tehingult saadud müügikasum maksuvaba.
- (15) Majandusliku ja sotsiaalse tähtsusega seoses⁽⁷⁾ osutasid Prantsuse ametiasutused, et tähtsuse hindamiseks puuduvad suunised ja et hindamisel arvestatakse ühelt poolt investeringu kaudseid tagajärgi tööhõivele, konkurentsitingimustele ja tegevuse arengule asjaomases majandustsoonis, võttes eelkõige arvesse investeringu mõju tootmis-, haldus- või otsustuskeskuse arendamisele või loomisele, ning teiselt poolt investeringu mõju keskkonnoahutusele ja keskkonnakaitsele.
- (16) Majandushuviühingu poolt heakskiidu tulemusena saadud maksusoodustuse tagastamise kohta vara kasutajale kahe kolmandiku ulatuses⁽⁸⁾ on üldise maksuseadustiku artiklis 39 CA sätestatud, et see toimub liisingutasu alandamise või ostuoptsiooni summa langetamise kaudu. Lisaks tuleb heakskiidu andmisel määratleda täpne summa, mille majandushuviühing vara kasutajale tagastama peab.
- (17) Komisjoni palvel esitasid Prantsuse ametiasutused ministeeriumilt erandit taotlenute arvu tegevusvaldkondade kaupa ja kõnealuse korra alusel tegelikult heakskiidu saanute arvu:

Investeeringud tegevusvaldkonniti	Esitatud taotluste arv	Rahuldatud taotluste arv
Merendus	142	110
Aeronautika	32	18
Raudteetransport	5	2
Tööstus	7	3
Kosmetotööstus	3	0

- (18) Prantsuse ametiasutused osutasid, et 56 rahuldamata taotlusest võeti 21 tagasi, 13 jäeti menetlemata ja 22 taotlust jäeti rahuldamata. Viimaste kohta täpsustasid

⁽⁶⁾ Üldise maksuseadustiku artikli 39 CA kohaselt arvatakse nende ühingute puhul, kus tulemusi mõjutavad vara kulumiarvestuse esimese 12 kuu jooksul kirjendatud kulumieraldised, majandusaasta kahjum neljandiku ulatuses maha ettevõtete tulumaksuga maksustatavast tulust, iga majandushuviühingu liige arvab selle maha oma ülejäänud tegevusega teenitud tulust.

⁽⁷⁾ Vt põhjendus 12.

⁽⁸⁾ Vt põhjendus 12.

⁽⁵⁾ Vara peab olema omandatud uuena, välja arvatud laevad, mis võivad olla ka kasutatud.

Prantsuse ametiasutused, et 15 taotlust puudutasid mere-transporti valdkonda kuuluva vara ja 7 ülejäänud taotlust õhutranspordi valdkonda kuuluva vara finantseerimist.

- (19) Lisaks osutasid Prantsuse ametiasutused, et üldise maksuseadustiku artikli 39 CA alusel erandite tegemine peatati alates 14. detsembrist 2004, mil ametiasutustele teatati ametliku uurimismenetluse algatamisest.

III. AMETLIKU UURIMISMENETLUSE ALGATAMISE ALUS

- (20) Oma 14. detsembri 2004. aasta otsuses leidis komisjon, et üldise maksuseadustiku artiklit 39 CA kohaldades näib olevat antud eelis maksualaste majandushuviühingute investoritele ja nende poolt finantseeritud varade lõppkasutajatele. Meetme selektiivsuse kohta märkis komisjon ühelt poolt, et eelarveministeeriumil näib olevat otsustusõigus oma heakskiidu andmise tingimuste üle, mis võimaldab tal subjektiivsete kriteeriumide alusel valida asjaomase korra alusel eelise saajad. Teisalt näib, et üldise maksuseadustiku artikli 39 CA maksukord kujutab endast peamiselt transpordisektorit soosivat abi. Sellest lähtuvalt on komisjon arvamusel, et asjaomane meede ei ole Prantsuse maksusüsteemi üldist ülesehitust ega olemust arvestades õigustatud. Samuti leiab komisjoni, et kõnealuste eeliste kohaldamisega kaasneb riigi ressursside kasutamine, konkurentsi moonutamine ja ühendusesisese kaubavahtuse mõjutamine.

- (21) Kõnealuse korra kokkusobivuse osas ühisturu põhimõttega on komisjon esialgu arvamusel, et kõnealuses kontekstis ei saa kohaldada ühtegi EÜ asutamislepingu artikli 87 lõigetes 2 ja 3 sätestatud erandit. Maksukord ei näi vastavat riigiabi käsitlevatele ühenduse suunistele ega raamistikele. Seega on maksukord ühisturuga kokkusobimatu.

- (22) Seetõttu otsustas komisjon algatada ametliku uurimismenetluse, et selgitada välja, kas kõnealust korda saab liigitada riigiabiks ja kas see on kokkusobiv ühisturuga.

IV. PRANTSUSE AMETIASUTUSTE MÄRKUSED

- (23) Oma märkustes kinnitasid Prantsuse ametiasutused kõigepealt seisukohta, et üldise maksuseadustiku artiklis 39 CA sätestatud maksukord ei kujuta endast riigiabi. Samuti ei ole tegemist erandiga, vaid üldkehtiva õiguse tehnilise rakendussättega, mis võimaldab ametiasutustel teostada asjaomase finantseerimisviisi üle järelevalvet. Maksudest kõrvalehoidumise eeldusel on üldise maksuseadustiku artikli 39 C teises taandes sätestatud mahaarvatava kulumi piirmäära eesmärgiks takistada kõnealuse finantseerimismehhanismi kasutamist maksude optimeerimise nimel. Samuti tahetakse üldise maksuseadustiku artiklis 39 CA

sätestatud maksukorra abil võidelda maksudest kõrvalehoidumise vastu. Kõnealuse sättega hõlmatud raskeseadmete puhul on investeeringutasuvus suhteliselt pikaaegne ja seega on liisimine mitte üksnes maksude optimeerimise võimalus, vaid ka majanduslik paratamatus.

- (24) Eespool nimetatut arvestades on Prantsuse ametiasutused arvamusel, et tingimused, mis peavad olema täidetud ministeeriumi heakskiidu saamiseks, aitavad teostada eelkontrolli kapitalikaupade finantseerimistingute üle, mille puhul kasutatakse liisingut koos väljaostuvõimalusega, ning välistada maksukorra kasutamist kõigi finantseeringute puhul, mis on tehtud peamiselt maksude optimeerimise eesmärgil.

- (25) Sellist eesmärki teenib eelkõige tingimus, mille kohaselt investeering peab olema märkimisväärse majandusliku ja sotsiaalse tähtsusega, eriti tööhõive seisukohalt, ehk selle tingimuse täitmine tähendab, et ministeeriumi heakskiidu taotlemisel võetakse kohustus luua uusi töökohti. Prantsuse ametiasutused täpsustavad, et loodud töökohti tuleb säilitada vara eksploateerimise minimaalse ajavahemiku vältel, see tähendab liisingu või kasutusse andmise lepingu kestel, mille minimaalseks kestuseks on 8 aastat. Ametiasutuste kinnitusele peavad loodud töökohad võimaldama heakskiidu saanud ettevõtte töötajate arvu netosuurenemist ning töötajad peavad olema otseselt seotud investeeringuga.

- (26) Prantsuse ametiasutused täpsustavad, et teatud taotluste rahuldamisest keelduti, sest esitatud finantseerimisprojektil puudus märkimisväärne majanduslik ja sotsiaalne tähtsus. Tähtsuse puudumist iseloomustas kaks olukorda: esiteks otsustus- ja halduskeskuse tugevdamiseks või loomiseks ebapiisav töölevärbamine, nii kvantitatiivselt kui kvalitatiivselt; teiseks olukord, kus taotleja finantsolukord oleks võimaldanud tal kasutada muid finantseerimisvahendeid, mis ei ole stimuleeriva toimega.

- (27) Samuti võimaldab maksude optimeerimise vastu võidelda tingimus, mille kohaselt majandushuviühingu liikmed peavad tagastama kasutajale suurema osa üldise maksuseadustiku artikli 39 CA alusel saadud maksusoodustusest, välistades kõnealuse sätte kasutamise tehingute puhul, mille eesmärgiks on üksnes rahavoogu suurendamine.

- (28) Prantsuse ametiasutused osutavad, et kehtestatud kontrollimehhanism ei toimi ametiasutuste oma äranägemisel. Ametiasutused viitavad Prantsuse konstitutsiooninõukogu praktikale, mille kohaselt ei ole üldise maksuseadustiku artiklis 39 CA sätestatud heakskiidu andmine ametiasutuste oma äranägemisel tegutsemine, vaid annab eelarveministeeriumile üksnes volitused veendumaks, et asjaomane tehing vastab seadusega kehtestatud tingimustele⁽⁹⁾.

⁽⁹⁾ Konstitutsiooninõukogu 30. detsembri 1987. aasta otsus nr 87-237 DC.

- (29) Igal juhul ei tähenda kulumisumma mahaarvamiseiga seotud maksusoodustus maksutulu vähenemist, vaid teatud aja jooksul maksubaasi teistsugust jaotumist. Lisaks on majandushuviühingu liikmetest investorite soodustusosa täpne määratlemine võrreldav hüvitisega, mille summa sõltub turutingimustest ja klassikalistest äriläbirääkimistest.
- (30) Vastuseks komisjoni väitele, et maksukord on selektiivne, esitavad Prantsuse ametiasutused mitu argumenti.
- (31) Esiteks kujutab kõnealune kord endast üldmeedet, mis võib hõlmata ühtlasi nii tööstus- kui ka transpordisektorit. Prantsuse ametiasutused toovad näiteks paberimassi töötlemise seadmed, nafta- ja gaasimahutid, trükipressid ja külmutusseadmed, mis on tööstusseadmed, millelt võib arvestada kulumit degressiivsel meetodil vähemalt kaheksa-aastase ajavahemiku jooksul. Muuhulgas osutavad Prantsuse ametiasutused, et teatud transpordivahendid, nagu veoautod ja bussid, on sätte kohaldamisalast välja arvatud, sest nende kulumiaeg on lühem. Kõnealust kulumiarvestust kohaldatakse seega kõigile varadele, mille investeeringutasuvus on küllalt pikk.
- (32) Teiseks tuleneb kõnealuse korra kasutamise koondumine transpordiseadmete valdkonda tegelikkuses suundumustest, mis ei sõltu Prantsuse ametiasutuste esindajate tahtest: ühelt poolt tööstusettevõtete finantsolukorra areng ja teiselt poolt transpordivahendite atraktiivsus investorite jaoks. Transpordivahendid kui aktiivid on investorite silmis tõepoolest väga atraktiivsed, sest nemad valivad oma riskide piiramise eemärgil varad, mis kasutaja raskustesse sattumise puhul võiksid kergesti olla äritehingu objektiks.
- (33) Kolmandaks ei soosi kõnealune kord Prantsuse ettevõtteid, sest kodakondsus ei ole majandushuviühingu liikmeks saamisel oluline tegur. Välisinvestor, eriti finantsasutus, võib kõnealusest korrast ja selle tulemusena suurenenud rahavoost kasu saada, olenemata sellest, kus riigis ta maksukohustuslane on.
- (34) Isegi kui oletada, et üldise maksuseadustiku artiklis 39 CA sätestatud kord kujutab endast erandit üldkehtivast õigusest, on selle erandi kohaldamisala ja -kestus piiramata ning see põhineb objektiivsetel ja horisontaalsetel maksudest kõrvalehoidumise vastu võitlemise kriteeriumidel. See ei kvalifitseeru seega riigiabina, nii nagu ka maksukord, mida käsitletakse komisjoni 13. märtsi 1996. aasta otsuses 96/369/EÜ Saksa lennuettevõtjatele amortisatsioonina antava maksualase abi kohta ⁽¹⁰⁾.
- (35) Prantsuse ametiasutused osutavad vara omandiõiguse üleminekuga seotud müügikasumi maksuvabastuse kohta, et soodustus, mille majandushuviühingu liikmed kõnealuse vabastusega seoses saavad, tuleb ühtlasi tagastada vähemalt kahe kolmandiku ulatuses vara lõppkasutajale. Prantsuse ametiasutused toetavad seisukohta, et selline teatud tingimustel antav maksuvabastus on Prantsuse maksusüsteemi olemust ja ülesehitust arvestades õigustatud. Maksuvabastus oli vaja selleks, et tagada vara omandiõiguse ennetähtaegse ülemineku puhul maksusoodustus, mida saab kulumisummade mahaarvamise korral kohaldatava üldkehtiva õiguse raames. Muuhulgas osutavad Prantsuse ametiasutused, et kõnealune maksuvabastus on alates 2007. aasta 1. jaanuarist osa üldkehtivast õigusest. Alates nimetatud kuupäevast on üle kahe aasta omatud osaluste loovutamisel saadud müügikasum vabastatud tulumaksust, välja arvatud kulud ja maksud, mis moodustavad maksustatava tulu määramisel arvesse võetava müügikasumi netosummast 5%. Võttes arvesse majandushuviühingu ja kasutajate vahel vara kasutusse andmise lepingu sõlmimise kuupäeva, saab varasid ennetähtaegselt loovutada pärast 1. jaanuari 2007, sest kõnealuste lepingute kestusajast peab olema möödunud kaks kolmandikku. Majandushuviühingu liikmed saavad sellest ajast peale maksuvabastuse üldkehtiva õiguse raames.
- (36) Prantsuse ametiasutused märgivad ka seda, et vara omandiõiguse üleminekust tuleneva müügikasumi maksuvabastust ei saada automaatselt. Maksuvabastuse üheks tingimuseks on, et vara lõppkasutaja peab vara maksumust arvestades tõendama, et ta ei ole suuteline seda ostma otse, ilma et seaks ohtu oma finantsasakaalu. Vastavalt Prantsuse Rahvusassamblee finantskomisjoni raportööri 25. märtsi 1998. aasta raportile tuleb kõnealust tingimust vaadelda eelkõige kui püüet leida alternatiiv maksusoodustusele ühisomandis olevate laevade omanike käes olevate osaluste eest (edaspidi "ühisomandis olevas varas omatavate osalustega seotud kord"), mis tühistati 1998. aasta eelarveseadusega.
- (37) Maksukorra kokkusobivuse osas ühisturuga on Prantsuse ametiasutused seisukohal, et kui oletada, et kõnealune maksukord kujutab endast riigiabi, on see kooskõlas EÜ asutamislepingu artikli 87 lõikega 3, sest kord soodustab teatud tegevuste arendamist, kuid mitte niivõrd, et see muudaks kaubandustingimusi ühishuvisid kahjustaval määral. Üldise maksuseadustiku artikkel 39 CA ei anna eeliseid siseriiklikele ettevõtjatele teiste liikmesriikide ettevõtjate ees ning ei paku rohkem soodustusi kui teistes liikmesriikides kehtestatud maksukorrad.
- (38) Prantsuse ametiasutused osutavad kõnealuses küsimuses meretranspordis valitsevale eriolukorrale, sest kõnealust korda kasutavad peamiselt just merendussektori ettevõtjad. Prantsuse ametiasutused osutavad, et kõnealune kord on meede, mille mõju on sarnane ühisomandis olevas varas omatavate osalustega seotud korraga – Prantsusmaal registreeritud laevade rahastamist käsitlev kord – millest komisjoni varem teavitati ja mille komisjon EÜ asutamis-

⁽¹⁰⁾ EÜT L 146, 20.6.1996, lk 42.

lepingu artikli 87 lõike 3 alusel heaks kiitis⁽¹¹⁾. Ühiso- mandis olevas varas omatavate osalustega seotud kord tühistati 1998. aastal selle ülemääraste eelarvekulude tõttu. Prantsuse ametiasutused osutavad ühtlasi, et seadusandja otsustas maksusoodustusega liisingu kohaldamise kasuks, sest Prantsusmaal registreeritud kaubalaevade arvu kasv oli peatunud ning seadusandja soovis vähendada maksukulusid. Üldise maksuseadustiku artikli 39 CA jõustumine ei toonud kaasa Prantsuse merendussektori kasvu, vaid Prantsuse lipu all registreeritud laevastiku uuenemise ja konsolideerumise. Kuid samal ajal kasvas teiste riikide laevastik nii ühikuliselt kui ka tonnaži osas. Kõnealuse korra jõustumine ei kahjustanud seega teiste liikmesriikide meretranspordisektorit.

- (39) Lisaks on üldise maksuseadustiku artikkel 39 CA täielikult kooskõlas meretranspordile antavat riigiabi käsitlevate ühenduse suunistega (edaspidi 1997. aasta ühenduse suunised) ja komisjoni teatisega K (2004) 43 – Meretranspordile antavat riigiabi käsitlevad ühenduse suunised (edaspidi 2004. aasta ühenduse suunised)⁽¹²⁾. Eelkõige aitab kord kaasa ühenduse laevastike konkurentsivõime edendamisele meretranspordi maailmaturul, säilitab ühenduses töökohti nii merel kui maismaal, säilitab ühenduses merendusega seotud oskusteadmisi ja arendab merendusala- last pädevust (eespool nimetatud ühenduse suuniste punkt 2.2). Peale selle aitab kord tõhusalt kaasa turvalisuse parandamisele ja keskkonna kaitsmisele, sest võimaldab laevastiku uuendamist. Kuna eelkõige on tegemist laeva- meeskonna ja maismaal asuvate kõrget kvalifikatsiooni nõudvate töökohtade säilitamisega, siis tuletavad Prantsuse ametiasutused meelde, et ministeeriumilt heakskiidu saa- mise tingimusena on sätestatud nõue omada Euroopa Liidu territooriumil merendustegevuse ja laevade haldamisega seotud strateegilist otsustuskeskust. Kõnealusest maksukor- rast saaksid kaudselt kasu otseselt meretranspordi haldami- sega seotud tökohad, aga ka sellega seonduvad valdkonnad, nagu kindlustus, maaklerlus ja finantseerimine.
- (40) Prantsuse ametiasutused osutavad siiski, et ei 1997. aasta ühenduse suunistes⁽¹³⁾ ega 2004. aasta omades⁽¹⁴⁾ ei kehtestata ranget seost merendussektori säilitamiseks ja arendamiseks vajaliku abi ning loodud töökohtade taseme vahel. Muuhulgas on 2004. aasta suunistes kirjas, et “käesoleval ajal ei osuta miski, et liikmesriikide vahel esineks ühishuvisid kahjustavas ulatuses konkurentsimo- nutamist” ja et “võetud meetmed on osutunud kõrgelt kvalifitseeritud töökohtade säilitamise osas positiivseks [...]” (punkt 3.1).
- (41) Lõpuks osutavad Prantsuse ametiasutused seoses õiguspä- rase ootuse põhimõtte kohaldamisega komisjoni 8. mai 2001. aasta otsusele 2002/15/EÜ riigiabi kohta, mida

Prantsusmaa andis äriühingule Bretagne Angleterre Irlande (BAI või Brittany Ferries)⁽¹⁵⁾, milles kõnealune maksukord läbi vaadati.

- (42) Prantsuse ametiasutused osutavad ka oma 17. märtsil 1998 komisjonile adresseeritud kirjale (A/32232), milles teavita- takse artikli 39 C teise taande ja artikli 39 CA lisamisest üldisesse maksuseadustikku. Prantsuse ametiasutused osu- tavad, et hoolimata nimetatud kirjast ja komisjoni uuritud erinevatest juhtumitest⁽¹⁶⁾, mille raames mainiti üldise maksuseadustiku artiklit 39, ei ole 6 aasta jooksul pärast kõnealuse maksukorra kehtima hakkamist selle suhtes algatatud ühtegi menetlust.
- (43) Kõnealuses olukorras pani komisjoni vaikimine aluse õiguspärasele ootusele, et üldise maksuseadustiku artik- kel 39 CA sobib kokku ühisturuga, ning asjaomastelt ettevõtetelt summade tagasinõudmine oleks nimetatud ootusega vastuolus.

V. KOLMANDATE HUUVITATUD ISIKUTE MÄRKUSED

- (44) Kuusteist huvitatud isikut edastasid komisjonile ettenähtud tähtjaks EÜ asutamislepingu artikli 88 lõike 2 kohased märkused. Huvitatud isikute loetelu on esitatud käesoleva otsuse lisas.
- (45) Kõnealuse korra abiks kvalifitseerimise küsimuses ei nõustu enamik huvitatud isikuid komisjoni seisukohaga.
- (46) Caisse Nationale des Caisses d'Épargne et de Prévoyance (CNCE), Calyon Corporate and Investment Bank (edaspidi Calyon) ja BNP Paribas (edaspidi BNP) sõnul ei kujuta üldise maksuseadustiku artikkel 39 CA endast riigiabi, vaid loob teatud varade kulumiarvestust käsitleva üldkehtiva õiguse kohaldamise kontrollimehhanismi. Üldise maksuseadustiku artikli 39 C teise taande eesmärk koos artikliga 39 CA on võidelda maksutulude liigsete kadude vastu; selle tõendu- seks on seaduse nr 98-546 vastuvõtmisele eelnenud arutelud parlamendis (Prantsuse Rahvussambalee finants- komisjoni 25. märtsi 1998. aasta raport).
- (47) La Société Générale (SG), BNP ja Brittany Ferries on seisukohal, et üldise maksuseadustiku artikkel 39 CA ei kujuta endast maksualast erandit üldkehtivast õigusest, vaid hoopis tagasipöördumist kulumi arvestuse vallas selle

⁽¹⁵⁾ EÜT L 12, 15.1.2002, lk 33.

⁽¹⁶⁾ Komisjoni 18. mai 2000. aasta kiri D/7119 Prantsuse ameti- asutustele seoses laevandusettevõtjale Sea France antud võimaliku abiga ja Prantsuse ametiasutuste 10. juuli 2000. aasta vastus komisjonile. Komisjoni 15. jaanuari 2003. aasta kiri D (2003) 288 Prantsuse ametiasutustele seoses laevandusettevõtjale BAI antud võimaliku abiga ja Prantsuse ametiasutuste 2. aprilli 2003. aasta vastus komisjonile.

⁽¹¹⁾ Komisjoni 3. mai 1996. aasta otsus riigiabi kohta nr N 85/96 – Prantsusmaa – Meretranspordi valdkonnaga seotud maksualane meede, SG (96) D/4527.

⁽¹²⁾ Vastavalt EÜT C 205, 5.7.1997, lk 5 ja ELT C 13, 17.1.2004, lk 3.

⁽¹³⁾ Vaata joonealune märkus 12.

⁽¹⁴⁾ Vaata joonealune märkus 12.

- juurde. Kord on üldise iseloomuga. SG sõnul tuleb üldise maksuseadustiku artikli 39 CA kohaldamisest tulenevat maksustamisega seotud majanduslikku eelist võrrelda kulumiarvestust käsitleva üldkehtiva õigusega ja mitte üldise maksuseadustiku artikli 39 C teise taandega, mis sisaldab teatud tingimustel tehtavaid erandeid. Lisaks kohaldataks kõnealust korda kõikidele Prantsusmaa territooriumil tegutsevatele ettevõtjatele, samuti ei osuta üldise maksuseadustiku artikkel 39 CA ühelegi varale ega majandussektorile eraldi. Kõnealusest artiklist tulenevate soodustuste kasutamine ei ole seega piiratud ei Prantsuse kaubalaevastiku ega Prantsuse pangandusasutustega.
- (48) Majandushuviühingu liikmete kodakondsus ei ole ministeeriumi heakskiidu saamise tingimus ja kõnealune kord ei sisalda majandushuviühingu liikmete kui maksutulude toojate suhtes mingeid piiranguid. Huvitatud isikute arvates ei saa seega väita, et üldise maksuseadustiku artiklite 39 C ja 39 CA sätted annaksid majandushuviühingu liikmetele selektiivse maksusoodustuse.
- (49) Üldise maksuseadustiku artiklis 39 CA sätestatud heakskiitu ei anta ametiasutuste oma äranägemisel. Ettevõtjate Gaz de France ja BNP sõnul on ministeeriumi heakskiidu saamine seotud objektiivsete ja mittediskrimineerivate tingimuste täitmisega. BNP tuletab kõnealuses küsimuses meelde, et vastavalt Euroopa Kohtu lahenditele⁽¹⁷⁾ on komisjoni ülesandeks tõendada, kas üksikmeetmete korral kohtleb ametiasutus ettevõtjaid oma äranägemisel. Ametiasutustele jäetud kaalutlusruumi kasutamisel võib tunnistada selektiivseks üksnes üksikmeetme, mitte selle aluseks oleva korra. Tasub meelde tuletada, et maksuamet ei saa kehtestada seaduses ette nägemata tingimusi. Kõnealusel juhul näeb seadus selgesõnaliselt ette, missuguseid kriteeriume kohaldatakse "märkimisväärse majandusliku ja sotsiaalse tähtsuse" kindlakstegemiseks. BNP, CNCE ja Calyon viitavad siinkohal Prantsuse ametiasutuste poolt osutatud konstitutsiooninõukogu otsusele⁽¹⁸⁾. Igasuguse heakskiidu andmisest keeldumise otsuse võib pädevuse piiride ületamise põhjendusega edasi kaevata halduskohusse, kus langetatakse otsus keeldumise põhjenduse suhtes.
- (50) Calyon ja BNP sõnul tuleneb kõnealuse korra selektiivsus turupraktikast ja transpordivahendite hulka kuuluva vara iseärasustest (kasutamise ja likviidsusega seotud teatud tagatised pikaajalises perspektiivis) ja mitte üldise maksuseadustiku artiklist 39 CA. Transpordivahendeid iseloomustavad teatud kindlad omadused, mis võimaldavad nende puhul kasutada pikaajalist finantseerimist. Peale selle, isegi kui oletada, et üldise maksuseadustiku artikliga 39 CA ei nõuta eelnevat eelarveministeeriumi heakskiitu, jääksid korra alusel abi saajad samaks.
- (51) BNP sõnul õigustab üldise maksuseadustiku artikli 39 CA kohaldamise tingimusi Prantsuse maksusüsteemi olemus ja ülesehitus, teatud tegevusvaldkonnad vajavad märkimisväärsed investeringuid.
- (52) CNCE on samuti seisukohal, et üldise maksuseadustiku artikli 39 CA kohaldamisega analoogilisi maksusoodustusi on võimalik saada ka üldkehtiva õiguse alusel. Üldise maksuseadustiku artikli 39 CA erisätted ei too maksude osas kaasa olulisi erinevusi võrreldes kulumiarvestust käsitleva üldkehtiva õigusega. CNCE sõnul on iseärasusteks degressiivsel meetodil arvestatava kulumi normi suurendamine ühe punkti võrra ja vara omandiõiguse üleminekul saadud müügikasumi maksuvabastus. BNP tunnustab siiski, et riik arvutab artikli 39 CA kohaldamise eelarvelise maksumuse, lähtudes üldise maksuseadustiku artikli 39 C teisest taandest.
- (53) Kuluminormi suurendamist ühe punkti võrra tasakaalustab asjaolu, et üldise maksuseadustiku artiklit 39 CA kohaldatakse saab registreeritud kahjumit maha arvata üksnes neljandiku ulatuses ettevõtte tulumaksuga maksustavast tulust, mida iga majandushuviühingu liige oma tegevusega on teeninud. Muuhulgas on kõnealuse maksusoodustuse eesmärgiks kompenseerida erikitsendusi või piiranguid, mis kaasnevad ministeeriumi heakskiidu andmisega. BNP täpsustab, et kasu, mida majandushuviühing saab kuluminormi suurendamisest ühe punkti võrra, on seotud kindlate tingimustega ja võrdlemisi tagasihoidlik. See ei saa ühelgi juhul tekitada konkurentsieelist. Air France osutab, et selle korra raames finantseeritud tehing annab otselaenuga finantseerimisega võrreldes kokkuhoiduks 6–10 % lennuki hinnast. Samuti on Air France arvamusel, et liisija saavutatud kokkuhoid on täiesti võrreldav rahalise võiduga, mida võidakse saada muude maksusoodustuste kasutamisel.
- (54) Müügikasumi maksuvabastuse kohta täheldab CNCE, et selle taotlemise võimalus tuleneb Prantsuse maksusüsteemi ülesehitusest ja seepärast ei saa seda kvalifitseerida riigiabiaks. Maksuvabastuse majanduslik ratsionaalsus on muutnud selle süsteemi tõhususe seisukohast vajalikuks või otstarbekaks. Müügikasumi maksuvabastus on õigustatud vajadusega säilitada rahavoogudega seotud soodustus, mis tuleneb üldise maksuseadustiku artiklis 39 CA sätestatud korra esimesest osast. Ettevõtja Calyon sõnul paneb müügikasumi maksuvabastus laevade puhul laevaomaniku samasse olukorda, kui ta oleks ostnud laeva otse ja tal oleks olnud piisav finantssuutlikkus maksustatavast summast kulum maha arvata. BNP sõnul ei ole müügikasumi

⁽¹⁷⁾ Euroopa Kohtu 26. septembri 1996. aasta otsus kohtuasjas C-241/94, Prantsusmaa v. komisjon (C-241/94, EKL lk I-4551) ja 1. detsembri 1998. aasta otsus kohtuasjas C-200/97, Ecotrade v. Altiforni e Ferriere di Servola (C-200/97, EKL lk I-7907), samuti esimese astme kohtu 6. märtsi 2002. aasta otsus kohtuasjas Diputación Foral de Álava v. komisjon (T-92/00 et T-103/00, EKL lk II-1385).

⁽¹⁸⁾ Vaata joonealune märkus 9.

maksuvabastuse eesmärgiks seada kahtluse alla maksude ajatamisega seotud soodustust, kui kasutaja otsustab vara ennetähtaegselt välja osta. SG osutab omalt poolt, et müügikasumi maksuvabastus on vastutasuks kõnealuse maksukorraga seotud erikitsendustele, näiteks nagu keeld loovutada liisinguandja osakuid, välja arvatud juhul, kui kasutaja on selleks selgesõnalise taotluse esitanud. Kasutaja suuremad eksploatatsioonikulud tasakaalustavad kõnealust maksuvabastust.

(55) Ettevõtja Brittany Ferries sõnul pole üldise maksuseadustiku artikliga 39 CA ette nähtud müügikasumi maksuvabastus soodsam kui alates 2007. aastast kohaldatavast üldkehtivast õigusest tulenev maksuvabastus (mis ei hõlma kulude ja maksude 5 %st osa).

(56) Air France on seisukohal, et kõnealusest maksukorras tulenev kokkuhoid on võrreldav teistest maailmas kasutatavatest maksusoodustustega seotud finantseerimisviisidest tuleneva kokkuhoiuga. Muuhulgas kaasnevad üldise maksuseadustiku artikli 39 CA kohaldamisest tulenevate finantseerimistingimustega piirangud, mis soodustuse suhteliseks muudavad. Air France märgib muu hulgas, et teatud juhtudel võib majandushuviühing lepinguga jätta kasutaja kanda maksuriskid ja lisakulud, mis vähendab tunduvalt kasutaja võimalikku kokkuhoidu.

(57) Mitmed huvitatud isikud, sealhulgas Compagnie Méridionale de navigation, on seisukohal, et kõnealune kord toob laevaomanikele kaasa mitmeid kitsendusi, mis kujutavad endast riigipoolseid piiranguid heakskiidu andmise eest. Kõnealusest maksukorras tulenevad soodustused kompenseerivad Prantsuse lipu all sõitvate laevade haldamise lisakulu, mis on tingitud eelkõige Prantsuse laevapersonali maksumusest, mis on üks kõrgemaid Euroopas. Fouquet Sacop rõhutab, et kõnealune kord ärgitas teda kiirendatud korras arendama ettevõtet Prantsuse lipu all, kus kitsendusi ja lisakulu kompenseerib kõnealune maksukord. CMA CGM, Broström Tankers, Pétro Marine ja Louis Dreyfus Armateurs kinnitavad, et ilma kõnealuse korra soodustusteta poleks nad olnud võimelised tagama investeeringuid Prantsuse lipu all ja arendama nii toimides ühenduse laevastikku. Bourbon Maritime märgib, et üldise maksuseadustiku artikkel 39 CA võimaldab säilitada meretranspordi otsehaldamise valdkonnaga seotud kvaliteetöökohti ning nendega seonduvat tegevust ning aitab tõhusalt kaasa turvalisuse parandamisele ja keskkonnakaitsele.

(58) Teiseks väidavad mitmed huvitatud isikud EÜ asutamislepingu artikli 87 lõikes 1 sätestatud liikmesriikide kaubavahetuse mõjutamisega seotud tingimuse kohta, et majandushuviühingute liikmed ja asjaomaste varade kasutajad võivad olla välisriikide ettevõtjad või nende Prantsuse

filiaalid. Lisaks ei ole kõnealune kord soodsam kui teistes liikmesriikides kehtivad korrad. SG täpsustab, et prantslased on vähemuses tema nende klientide seas, kes on seotud heakskiidu saamisega.

(59) Kolmandaks väidab CNCE kõnealuse korra kokkusobivuse kohta ühisturuga, et merendusettevõtjatele antud heakskiit on kooskõlas ühenduse 1997 ja 2004. aasta suunistega ⁽¹⁹⁾. Kõnealune meede on seega kokkusobiv ühisturuga vastavalt EÜ asutamislepingu artikli 87 lõike 3 punktile c, mida on tõlgendatud kõnealustes suunistes väljendatud põhimõtete valguses.

(60) Brittany Ferries on seisukohal, et vastavalt EÜ asutamislepingu artikli 87 lõike 3 punktile c on üldise maksuseadustiku artiklis 39 CA sätestatud kord kokkusobiv ühisturuga, arvestades, et sätte eesmärgiks on siluda "turutõrkeid", mis on seotud raskeseadmetesse tehtavate investeeringute finantseerimisega. Lisaks rõhutab enamik huvitatud isikuid, et teised liikmesriigid reageerisid sarnaste sätete kehtestamisega.

(61) Neljandaks kinnitab enamik huvitatud isikuid (kõnealuse korra kasutajaid) seoses õigustatud ootuse põhimõttega, et nad on olnud alati veendunud, et kõnealune kord ei ole olnud riigiabi EÜ asutamislepingu artikli 87 lõike 1 tähenduses. Eespool nimetatud põhimõtte kohaldamine välistab seega igasuguse tagasimaksmise nõude.

(62) SG osutab, et varasema korra alusel arvati partnerettevõtete kulumiga seotud kahjud täies ulatuses maha nende liikmete maksustavalt kasumilt. Ja komisjon ei arvanud kunagi, et see üldkehtiv õigus kujutaks endast riigiabi.

(63) Samuti osutatakse, et komisjon ei ole sekkunud kuue aasta jooksul. Ettevõtja Calyon sõnul näis komisjon olevat teadlik paljudest üldise maksuseadustiku artikli 39 CA alusel tehtud vara finantseerimise tehingutest, ilma et ta oleks kunagi tõstatanud küsimust nende kooskõlast EÜ asutamislepingu artikliga 87 ⁽²⁰⁾. CNCE väidab, et ajavahemik, mis jääb komisjoni abikorras teadlikuks saamise ja ametliku uurimismenetluse algatamise vahele, on ülemäära pikk, samuti leiab Calyon selle olevat ebamõistliku. Komisjon on

⁽¹⁹⁾ Vaata joonealune märkus 12.

⁽²⁰⁾ Üldise maksuseadustiku artiklit 39 CA on Prantsuse ametiasutused maininud 10. juuli 2000. aasta ja 2. aprilli 2003. aasta kirjades (viidatud eespool joonealuses märkuses 16) vastuseks komisjoni 18. mai 2000. aasta kirjale D/7719 ja 15. jaanuari 2003. aasta kirjale D (2003) 288. Komisjon on kõnealust korda käsitlenud seoses juhtumitega C 03/03 (ex NN 42/02), milles käsitletakse Prantsusmaa riigiabi ettevõtte Air Lib päästmiseks ja ümberkorraldamiseks (ELT C 88, 11.4.2003, lk 2), ning C 58/03 (ex NN 70/03), mis käsitleb abimeetmeid, mida Prantsusmaa rakendas Alstomi suhtes (ELT C 269, 8.11.2003, lk 2).

abi saajates juba tekitanud õigustatud ootuse, välistades mis tahes abi tagastamise⁽²¹⁾, sest komisjon langetas meetme kohta lõppotsuse kolm aastat pärast sellest teadasaamist.

- (64) Mõned huvitatud isikud väidavad ühtlasi, et komisjon kiitis varem heaks ühisomandis olevas varas omatavate osalustega seotud korra – kõnealuse korraga võrreldes suuremate maksusoodustustega kord – ning et nimetatud olukord tekitas õiguspärase ootuse kõnealuse korra õiguspärasuse suhtes. Ettevõtja CNCE sõnul ei eelda kasutajate õiguspärase ootuse tekkimine, et komisjon peaks olema samasuguse korra suhtes oma arvamust väljendanud. Õiguspärane ootus võib tekkida kõnealuse korraga lihtsalt analoogilise korra heakskiitmise korral. Oma 8. mai 2001. aasta otsuses⁽²²⁾ kiitis komisjon heaks analoogilise korra. CNCE ja SG viitavad ka mitmele sarnasele komisjoni poolt heaks kiidetud korrale⁽²³⁾ ja Euroopa Kohtu otsusele RSV v. komisjon⁽²⁴⁾.
- (65) Brittany Ferries on seisukohal, et komisjoni 8. mai 2001. aasta otsus⁽²⁵⁾ tekitas nende jaoks õiguspärase ootuse, et kõnealune kord ei kujuta endast riigiabi.
- (66) CNCE rõhutab samuti, et Prantsusmaa võttis seaduse nr 98-546 vastu EÜ asutamislepingu artikli 88 lõike 3 kohaselt kolm kuud pärast komisjoni teavitamist. Kuna komisjon teavitamisele järgneva kahe kuu jooksul ei vastanud, käsitleti kõnealust meetet vastavalt kohtuasjas Lorenz tehtud otsusele⁽²⁶⁾ olemasoleva abikavana.
- (67) Kaks huvitatud isikut esitasid komisjonile ametliku uurimismenetluse raames oma märkused koos palvega jätta oma isikuandmed avaldamata.
- (68) Esimene kahest kõnealusest isikust väidab oma määratud tähtjaks komisjonile esitatud märkustes, et kõnealune kord on ebaseaduslik. Ta palub komisjonil laiendada käesolevat haldusmenetlust ka ühisomandis olevas varas omatavate osalustega seotud korrale. Kõnealune isik on nagu komisjoni oma ametliku uurimismenetluse algatamise otsuses seisukohal, et kõnealune kord on selektiivne, sest soosib Prantsuse laevaomanikke, samuti mõjutab kord liikmesriikide vahelist kaubavahetust, eriti La Manche'i väinas. Kõnealune isik väidab, et kõnealune kord, millega asendati ühisomandis olevas varas omatavate osalustega seotud

kord, võeti vastu Prantsuse merendussektori meeleheaks, nagu selgub ka finantskomisjoni 25. märtsi 1998. aasta raportist.

- (69) Soosides Prantsuse ettevõtjaid, aitab kõnealune maksukord kaasa liigsele võimsuse kasvule La Manche'i väinas, võimaldades uute laevade ostmist ettevõtjatel, kellel ei ole selleks finantsvahendeid. Kõnealuse korra kohaldamisega kaasnevat konkurentsimoonutust illustreerib muu hulgas asjaolu, et kõnealuse maksukorra abil omandasid laevu ettevõtjad Seafrance ja Brittany Ferries. Uute laevade ostuga tõusis märkimisväärselt ettevõtete võimsus.
- (70) Teine huvitatud isik, kes palus oma isikuandmed avaldamata jätta, osutab oma märkustes konkurentsieelisele, mida kasutavad Prantsuse ettevõtjad, eelkõige Brittany Ferries, kes finantseerivad oma laevaoste kõnealuse korra abil. Huvitatud isik osutab kõnealuses küsimuses Brittany Ferries laevade säilimisele La Manche'i väina laevaliinidel ning Prantsusmaa-lirimaa vahel, vaatamata seal valitsevatele ebasoodsatele konkurentsitingimustele, mis viisid ettevõtja P & O turult kadumiseni.

VI. PRANTSUSE AMETIASUTUSTE MÄRKUSED KOLMANDATE HUVIDATUD ISIKUTE ESITATUD MÄRKUSTE KOHTA

- (71) Prantsuse ametiasutuste sõnul kinnitavad enamik kolmandate huvitatud isikute märkused nende seisukohta kõnealusele maksukorrale hinnangu andmisel:

— üldise maksuseadustiku artikkel 39 CA on üldmeede, mida kasutatakse eelkõige, aga mitte eranditult, kaubalaevade finantseerimiseks;

— kõnealusest korrast tulenev mõju on võrreldav riigisisese õiguse meetmete või teistes liikmesriikides eksisteerivate õigussätete mõjuga;

— ministeeriumi heakskiidu andmine ei toimu ametiasutuste oma äranägemisel ning heakskiidu saamine on seotud objektiivsete kriteeriumide täitmisega;

— kõnealune maksukord on ühenduse majandusele olulise tähtsusega, eriti töökohtade loomise ja säilitamise seisukohalt;

⁽²¹⁾ Vt komisjoni 25. juuli 1990. aasta otsus 92/329/EMÜ Itaalia valitsuse poolt oftalmoloogiliste seadmete tootjale antud riigiabi kohta (Industrie ottiche riunite – IOR) (EÜT L 183, 3.7.1992, lk 30).

⁽²²⁾ Vaata põhjendus 41 ja joonealune märkus 15.

⁽²³⁾ Vt komisjoni 31. oktoobri 2000. aasta otsus 2001/168/ESTÜ 2000 ettevõtete tulumaksu kohta Hispaanias (EÜT L 60, 1.3.2001, lk 57, põhjendus 25, *in fine*). Vt ka komisjoni 13. mai 2003. aasta otsus 2004/76/EÜ riigiabi kohta, mida Prantsusmaa andis peakorteritele ja logistikakeskustele (ELT L 23, 28.1.2004, lk 1); komisjoni 17. veebruari 2003. aasta otsus 2003/515/EÜ riigiabi kohta, mida Madalmaad andsid rahvusvahelistele finantseerimistehingutele (ELT L 180, 18.7.2003, lk 52, eriti põhjendus 39 ja järgmised); komisjoni 7. veebruari 2003. aasta otsus 2003/601/EÜ lirimaa antava riigiabi kohta – välismaalt pärit tulu (ELT L 204, 13.8.2003, lk 51, eriti põhjendus 59 ja järgmised).

⁽²⁴⁾ Euroopa Kohtu 24. novembri 1987. aasta otsus kohtuasjas RSV v. komisjon (223/85, EKL lk 4617).

⁽²⁵⁾ Vt joonealune märkus 15.

⁽²⁶⁾ Euroopa Kohtu 11. detsembri 1973. aasta otsus kohtuasjas Lorenz GmbH v. Saksamaa Liitvabariik (120/73, EKL lk 1471).

— enamik kolmandaid huvitatud isikuid osutab oma õiguspärasele ootusele korra kokkusobivuse suhtes ühenduse eeskirjadega.

- (72) Kahe konfidentsiaalseks jäänud huvitatud isiku märkuste kohta väidavad Prantsuse ametiasutused, et nende märkused põhinevad mittetäielikel või ebatäpsetel andmetel.
- (73) Väite kohta, mille kohaselt ettevõtjale Brittany Ferries maksualaste majandushuviühingute maksukorra raames antud soodustus viis kaudselt ettevõtte P & O tagasitõmbumisele La Manche'i väina lääne ja keskosast, väidavad Prantsuse ametiasutused, et soodustus anti vaid kahe Brittany Ferries laeva puhul ja et Brittany Ferries laeva "Mont St Michel" finantseerimise kõnealuse mehhanismi abil kiitis heaks komisjon oma 8. mai 2001. aasta otsusega ⁽²⁷⁾.
- (74) Briti konkurentsiamet tegi ettevõtja P&O turult kadumisega seoses põhjaliku uurimise. Teostatud uurimise lõppjäreldustes ei mainita, et ettevõtte turult kadumise põhjuseks oli võimalik konkurentsi moonutamine. Teatud ettevõtete käibe langemise põhjuseks oli pidev odavlennufirmade konkurentsi kasv, mitte teiste laevaomanike uute laevade kasutuselevõtmine.
- (75) Vastuseks ühe huvitatud isiku soovile lasta komisjonil uurimise käigus üle vaadata ka ühisomandis olevas varas omatavate osalustega seotud kord tuletavad Prantsuse ametiasutused meelde, et kõnealune kord kuulutati komisjoni 3. mai 1996. aasta otsusega EÜ asutamislepingu eeskirjadega kokkusobivaks.
- (76) Võimsuse kasv La Manche'i väinas ei ole seotud ettevõtjatega, kes said soodustusi maksualaste majandushuviühingute maksukorra raames. Tuleks arvestada uute turule sisenejatega liinidel, kus varem tegutsesid traditsioonilised teenusepakkujad. Ühtlasi osutavad Prantsuse ametiasutused, et Eurotunnel kahekordistas kaubavedude võimsust ajavahemikul 2000–2003 ja et P & O ostis ettevõtja Stena-Line osakud ning ajakohastas oma laevastikku.

VII. HINNANG ABIMEETMETELE

- (77) Pärast EÜ asutamislepingu artikli 88 lõike 2 alusel algatatud ametliku uurimismenetlust ning arvestades Prantsuse ametiasutuste ja kolmandate huvitatud isikute kõnealuses küsimuses esitatud märkusi, on komisjon jõudnud seisukohale, et üldise maksuseadustiku artiklis 39 CA sätestatud maksukord kujutab endast riigiabi EÜ asutamislepingu artikli 87 lõike 1 tähenduses.

1. Riigiabi olemasolu

- (78) EÜ asutamislepingu artikli 87 lõikes 1 on sätestatud, et igasugune liikmesriigi poolt või riigi ressurssidest ükskõik

missugusel kujul antud abi, mis kahjustab või ähvardab kahjustada konkurentsi, soodustades teatavaid ettevõtjaid või teatavate kaupade tootmist, on ühisturuga kokkusobimatu, kui võrd see kahjustab liikmesriikidevahelist kaubandust.

- (79) Selleks, et meetet saaks käsitleda riigiabina, peavad samaaegselt olema täidetud järgmised tingimused: 1) vaadeldav meede annab eelise riigi ressursside abil; 2) see eelis on selektiivne; 3) see meede kahjustab või ähvardab kahjustada konkurentsi ja võib kahjustada liikmesriikidevahelist kaubandust ⁽²⁸⁾.
- (80) Tuleb esitada põhjused, mis annavad alust arvata, et eespool kirjeldatud üldise maksuseadustiku artikkel 39 CA vastab kõigile nimetatud tingimustele.

Riigi ressursside abil antud eelise olemasolu

- (81) Tuleks meenutada, et üldise maksuseadustiku artikli 39 C esimese taande kohaselt on välja liisitud või muul viisil kasutada antud varade kulumiarvestus jaotatud tavakasutajale.
- (82) Üldise maksuseadustiku artikli 39 C teises taandes ja artiklis 39 CA käsitletakse kulumiarvestamise eeskirju, mida majandushuviühingud kohaldavad välja liisitud või kasutada antud varade finantseerimiseks. Prantsuse ametiasutuste sõnul lisati kaks kõnealust sätet selleks, et võidelda kõnealuse finantseerimisviisiga seotud kuritarvituste vastu.
- (83) Prantsuse ametiasutused ning kolmandad huvitatud isikud väidavad, et üldise maksuseadustiku artiklis 39 CA sätestatud korra puhul on tegemist tagasipöördumisega üldkehtiva õiguse juurde kulumiarvestamise valdkonnas, see tähendab üldise maksuseadustiku artikli 39 lõike 1 teise taande ja artikli 39 C esimese taande sätete juurde, ning ei kujuta endast seega riigiabi. Üldise maksuseadustiku artikli 39 C teine taane on erandiks kõnealustest artiklitest.
- (84) Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt näeb EÜ asutamislepingu artikli 87 lõige 1 ette, et tuleb tuvastada vaid see, kas antud õigussüsteemis võetud siseriiklik meede soodustab "teatud ettevõtjaid või teatud kaupade tootmist" võrreldes teiste ettevõtjatega, kes asuvad nimetatud süsteemi eesmärgi silmas pidades võrreldavas õiguslikus ja faktilises olukorras ⁽²⁹⁾.
- (85) Seega on riigiabi mõistet käsitleva kohtupraktika tähenduses eelise olemuse tuvastamiseks vaja vastava õigusliku korra raames kindlaks määrata võrdlusraamistik, millest lähtudes seda eelist hinnata ⁽³⁰⁾. Kõnealuses küsimuses on

⁽²⁸⁾ Vt näiteks Euroopa Kohtu 10. jaanuari 2006. aasta otsus kohtuasjas Ministero dell'Economia e delle Finanze v. Cassa di Risparmio di Firenze (C-222/04, EKL lk I-289, punkt 129).

⁽²⁹⁾ Esimese astme kohtu 1. juuli 2004. aasta otsus kohtuasjas Salzgitter v. komisjon (T-308/00, EKL lk II-1933, punkt 79) ning otsuses osutatud kohtulahendid.

⁽³⁰⁾ Joonealuses märkuses 29 viidatud otsus kohtuasjas Salzgitter v. komisjon, punkt 81. Vt ka komisjoni teatis riigiabi eeskirjade kohaldamise kohta äriühingute otsese maksustamisega seotud meetmete suhtes (EÜT C 384, 10.12.1998, lk 3, punkt 16).

⁽²⁷⁾ Vt joonealune märkus 15.

kohus otsustanud, et maksualaste meetmete puhul on võrdlusraamistiku kindlaksmääramine eriti oluline, sest eelise olemasolu ei saa tuvastada muidu kui võrdluses nn tavalise maksumääraga, st maksumääraga, mis kehtib võrdlusaluseks olevas geograafilises piirkonnas ⁽³¹⁾.

(86) Seega tuleb välja liisitud või kasutusse antud varalt kulumi arvestamise korra võrdlusraamistiku kindlaks määramiseks võtta arvesse üksnes sätteid, mis käsitlevad kõnealuste varade finantseerimist selliste partnerettevõtete poolt nagu näiteks majandushuviühingud. Vastasel juhul ei ole eelise tuvastamiseks arvesse võetavad faktilised ja õiguslikud olukorrad võrreldavad ei majandushuviühingu liikmete ega asjaomaste varade kasutajate seisukohalt.

(87) Käesoleval juhul on mahaarvatava kulumisumma kindlaksmääramisel võrdlusaluseks üldise maksuseadustiku artikli 39 C teises taandes ette nähtud majandushuviühingute poolt finantseeritavate varade kulumisumma piirmäär ⁽³²⁾. Üldise maksuseadustiku artikli 39 C esimest taanet ei saa võtta võrdluse aluseks, sest seda ei kohaldata finantseerimistingute suhtes, mida teostavad majandushuviühingud, st struktuurid, mis koondavad mitmeid juriidilisi isikuid (tavaliselt finantsinstitutsioonid), kes jagavad omavahel tehinguga seotud riskid, vastandina finantseerimistingule, mille teostab üksainus finantsinstitutsioon, kandes asjaomased riskid üksi. Muuhulgas tuleb osutada, et erinevalt finantseerimisviisidest, mille puhul ei kasutata majandushuviühinguid, võimaldab finantseerimisel sellise maksualaselt läbipaistva struktuuri kasutamine maksude optimeerimist; majandushuviühingu esimeste tegevusaastate jooksul registreeritud kahjum arvatakse maha ühingu liikmete jooksva tegevusega teenitud tulumaksuga maksustatavast kasumist.

(88) Komisjon on seetõttu seisukohal, et Prantsuse ametiasutustel ja teatud kolmandatel huvitatud isikutel puudub alus väitmaks, et üldise maksuseadustiku artikkel 39 CA kujutab endast tagasipöördumist kulumiarvestuse puhul üldkehtiva õiguse juurde ja et üldise maksuseadustiku artikli 39 C teine taane kujutab endast võrdlusraamistikku, mille alusel hinnata artikli 39 CA kohaldamisest tulenevat maksueelist. Oluline on märkida, et üldise maksuseadustiku artiklis 39 CA sätestatakse selgesõnaliselt, et kõnealune maksueelis arvutatakse maksukärbetega seotud positiivse või lisamaksudega seotud negatiivse saldo diskonteeritud väärtuse alusel, lähtudes artikli 39 CA teise taande kohaldamisel saadavatest maksukärbetest või lisamaksudest.

(89) Üldise maksuseadustiku artikli 39 CA kohaldamisest tuleneva eelise kohta tuleb märkida, et neid saavad kasutada ainult sellised majandushuviühingute liikmed ⁽³³⁾, kes

⁽³¹⁾ Euroopa Kohtu 6. septembri 2006. aasta otsus kohtuasjas Portugal v. komisjon (C-88/03, kohtulahendite kogumikus veel avaldamata, punkt 56).

⁽³²⁾ Artiklis 39 C sätestatakse, et tulumaksuga maksustatavatest tuludest maha arvatav kulumisumma ei tohi majandusaasta arvestuses ületada saadud liisingutasu, millest on maha arvatud muud väljaliisitud varadega seotud kulud.

⁽³³⁾ Majandushuviühing ranges tähenduses on maksualaselt läbipaistev struktuur ning ta ei ole tulumaksukohustuslane ja teda ei saa pidada üldise maksuseadustiku artiklis 39 CA sätestatud korrast kasu saajaks.

finantseerivad liikuvvara, mille kulumiaeg on vähemalt 8 aastat; eelised on järgmised: 1) erand mahaarvatava kulumisumma piirmäärast; 2) kuluminormi suurendamine ühe punkti võrra; 3) müügikasumi võimalik maksuvabastus.

(90) Üldise maksuseadustiku artiklis 39 CA sätestatud maha arvatava kulumisumma piirmäära kaotamisega seoses tuleb meenutada, et igal majandushuviühingu liikmel on õigus vara kulumisajal, mil majandushuviühing teenib kahjumit, arvata see maha oma tulumaksuga maksustatavast kasumist proportsionaalselt oma õigustega. Sellisel juhul ei võeta arvesse üldise maksuseadustiku artikli 39 C teises taandes sätestatud kulumi piirmäära.

(91) Järelikult võimaldab üldise maksuseadustiku artiklis 39 CA ette nähtud erandi kohaldamine kahjumlikus faasis igal majandushuviühingu liikmel vähendada baasi, mis tavaliselt kuuluks üldise maksuseadustiku artikli 39 C teist taanet kohaldades maksustamisele. Asjaolu, et kulumisumma ei ole piiratud saadud liisingutasuga, millest on maha arvatud väljaliisitud varaga seotud muud kulud, võimaldab suurendada kulumisummat esimeste kahjumlike majandusaastate vältel. Asjaolu, et üldise maksuseadustiku artikli 39 CA kohaselt võib kahjumit maha arvata kuni ühe neljandiku ulatuses ettevõtete tulumaksuga maksustatavast kasumist, mida iga majandushuviühingu liige oma ülejäänud tegevusega teenib, võib kõnealust eelist muidugi piirata, kuid ei kaota selle olemasolu.

(92) Prantsuse ametiasutused väidavad, et finantseerimistingu esimestel aastatel kokku hoitud maksude eelis kaob hilisemate lisamaksude näol, mis tekivad niipea, kui majandushuviühing hakkab kasumit teenima ehk kui laekuvad liisingutasud ületavad aastased kulumisummad. Sellest hoolimata on komisjon arvamusel, et antud eelis seisneb maksude edasilükkamises ja vastab kogu kulumiaja vältel tasutud maksude diskonteeritud väärtuste saldole, võttes arvesse kohaldatud intressi.

(93) Senati raport nr 413 ⁽³⁴⁾ kinnitab seda analüüsi, sest selles osutatakse, et "majandushuviühingu poolt esimestel tegevusaastatel saavutatud maksude kokkuhoiu eelis kaob edaspidiste lisamaksude näol, kui finantseeriv struktuur hakkab kasumit teenima". Kuid raporti kohaselt võimaldab maksude ajatamine suurendada rahavoogu ulatuses, mis vastab esimeste majandusaastate maksukokkuhoiu diskonteeritud väärtuste ja viimaste majandusaastate lisanduvate

⁽³⁴⁾ Senati poolt riigi finants-, eelarve- ja arvepidamiskontrollikomisjoni nimel koostatud raport nr 413 seaduseelnõu kohta, mis käsitleb mitmesuguseid majandus- ja finantsaspekte, koostajad Alain Lambert, pearaportöör, ja finantskomisjoni nimel Philippe Marini (1997–1998 korraline istung).

maksude diskonteeritud väärtuste vahele. Komisjon osutab ühtlasi, et 17. juuni 1999. aasta maksualases juhendis nr 120 ⁽³⁵⁾ on kirjas, et üldise maksuseadustiku artikli 39 CA kohaldamisest tulenev maksusoodustus võimaldab maksude pealt kokku hoida.

(94) Seega ilmneb, et üldise maksuseadustiku artikliga 39 CA kehtestatud korra eesmärgiks on võimaldada majandushuviühingu liikmetel kasutada maksude ajatamisega seotud eelist.

(95) Seega ei saa nõustuda argumendiga, mille kohaselt need vara kasutajad, kelle majandushuviühing ei saa üldise maksuseadustiku artiklis 39 CA ette nähtud heakskiitu, kasutavad üldise maksuseadustiku artikli 39 C teises taandes sätestatud mahaarvestatava kulumisumma piirmäära vältimiseks muid finantseerimisviise ja ei ole seepärast ebasoodsamas olukorras kui need vara kasutajad, kelle majandushuviühing heakskiitu sai. Kõigepealt väärivad meeldetuletamist, et abikorra puhul võib komisjon piirduda asjaomase korra üldiste tunnusoonte uurimisega, ilma et ta peaks uurima igat abikorra kohaldamisjuhtu eraldi ⁽³⁶⁾. Teiseks tuleb nentida, et sellise argumendi puhul tuleb võtta arvesse üksikolukordi, mis on erinevad faktilisest ja juriidilisest seisukohast ⁽³⁷⁾, ning peale selle hüpoteetilised.

(96) Ei saa ka välistada, et vara kasutajad, kes ei saa kasutada üldise maksuseadustiku artiklis 39 CA sätestatud, ei suuda leida alternatiivseid finantseerimisviise. Nii võib juhtuda näiteks siis, kui pank otsustab asjaomase ettevõtte finantsseisu põhjal, et ta ei võta finantseerimistingimustega (tavapärase liising) seonduvaid riske ainult enda kanda, või kui vara kasutajate bilansistruktuuri või finantssuutlikkuse tõttu osutuvad muud finantseerimisviisid (otsene investeerimine laenu või omavahendite abil) võimatuks. Isegi kui oletada, et kõnealused vara kasutajad leiavad lõpuks alternatiivse finantseerimisviisi ja vabanevad kulumisumma piirmäärast, tuleb neil siiski loobuda esialgu valitud soodsamast lahendusest teise, selgelt ebasoodsama lahenduse kasuks, ning nad ei saa kohaldada majandushuviühingult liisitud varaga seonduvat maksukorda (üldise maksuseadustiku artiklis 39 CA sätestatud tagastamiskohustus).

(97) Lisaks mahaarvatava kulumisumma piirmäära kaotamisele saavad majandushuviühingu liikmed soodustust degressiivsel meetodil arvestatava kulumisumma suurendamise näol ühe punkti võrra ning kui vara omandiõigus läheb

⁽³⁵⁾ 29. juuni 1999. aasta maksualane juhend 4D-3-99 nr 120, lõige 47 (edastatud Prantsuse ametiasutuste poolt 3. mail 2004. aastal esitatud märkuste lisana).

⁽³⁶⁾ Vt näiteks Euroopa Kohtu 29. aprilli 2004. aasta otsus kohtuasjas Kreeka v. komisjon (C-278/00, EKL lk I-3997, punkt 24).

⁽³⁷⁾ Vt põhjendused 86 ja 87.

kasutajale üle ennetähtaegselt ja täidetud on teatud tingimused, kohaldatakse müügikasumi suhtes maksuvabastust ⁽³⁸⁾.

(98) Kulumisnormi suurendamine ja müügikasumi võimalik maksuvabastus on eelised, mida majandushuviühingu liikmed saavad kasutada üldise maksuseadustiku artikli 39 CA alusel, kuid mida nad ei saaks kasutada, kui kohaldataks võrdluseks olevat maksusätet ehk üldise maksuseadustiku artikli 39 C teist taanet. Igal juhul ei saa nimetatud kahe soodustusega seotud üldise maksuseadustiku artikli 39 CA kohaldamist kuidagi tõlgendada kui tagasipöördumist kulumiarvestuse puhul üldkehtiva õiguse juurde, nagu Prantsuse ametiasutused seda kirjeldavad, sest üldise maksuseadustiku artikli 39 C esimene taane ei näe ette taolisi maksusoodustusi.

(99) Seoses argumendiga, et alates 2007. aastast on müügikasumi maksuvabastus osa üldkehtivast õigusest, tuleb märkida, et see pole igal juhul asjakohane, sest kõnealuse soodustuse olemasolu tuleb hinnata kehtiva õigusliku raamistiku põhjal, mitte tulevase õigusliku olukorra alusel ⁽³⁹⁾. Lisaks ei väida asjaosalised, et kohaldatava õigusliku raamistiku muutumine kaotaks varem antud eelised.

(100) Vaadeldes seda, kas kõnealuse maksukorra kohaldamisel tekkivad eelised pärinevad riigi ressurssidest, siis tuleb meenutada, et abi mõiste on üldisem kui toetuse mõiste, kuivõrd abi ei hõlma mitte üksnes positiivseid meetmeid nagu toetused ise, vaid ka selliseid toiminguid, mis vähendavad mingil viisil kulusid, mis tavaolukorras koormaksid ettevõtte eelarvet ja mis, olemata toetused selle sõna otseses tähenduses, on siiski olemuselt sarnased ja avaldavad samaväärset toimet ⁽⁴⁰⁾. Seega on meede, millega ametiasutused võimaldavad teatavatele ettevõtjatele maksuvabastust, maksude vähendamist või tavaliselt ette nähtud maksu ajatamist ning mis asetab need ettevõtted teiste maksukohustuslastega võrreldes soodsamasse raha-

⁽³⁸⁾ Tuleb märkida, et senati raportist nr 413 (viidatud eespool joonealuses märkuses nr 34) ilmneb, et müügikasumi maksuvabastus kahekordistab maksueelist, mis tuleneb sätte esimesest osast (mahaarvatava kulumisumma piirmäära kaotamine ja kulumisnormi suurendamine).

⁽³⁹⁾ Kõnealuses kontekstis tasub meenutada, et komisjoni otsuste õiguspärasust tuleb hinnata vastavalt faktidele ja õiguselementidele, mis kehtisid akti vastuvõtmise ajal, ning see ei sõltu tagasiulatavatest kaalutlustest (vt 25. juuni 1998. aasta otsus kohtuasjas British Airways e.a. ja British Midland Airways v. komisjon, T-371/94, EKL lk II-2405, punkt 81).

⁽⁴⁰⁾ Vt eeskätt Euroopa Kohtu 8. novembri 2001. aasta otsus kohtuasjas Adria-Wien Pipeline ja Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke (C-143/99, EKL lk I-8365, punkt 38); 15. juuli 2004. aasta otsus kohtuasjas C-66/02, Hispaania v. komisjon (C-501/00, EKL lk I-6717, punkt 90) ning otsuses osutatud kohtulahendid; 15. detsembri 2005. aasta otsus kohtuasjas Itaalia v. komisjon (C-66/02, EKL lk I-10901, punkt 77) ning 10. jaanuari 2006. aasta otsus kohtuasjas Ministero dell'Economia e delle Finanze v. Cassa di Risparmio di Firenze, viidatud eespool joonealuses märkuses 28, punkt 131, ja otsuses osutatud kohtulahendid.

lisse olukorda, riigiabi asutamislepingu artikli 87 lõike 1 tähenduses⁽⁴¹⁾, kuigi kõnealused meetmed ei hõlma riigi ressursside tegelikku ülekandmist. Kuigi vaadeldaval juhul üldise maksuseadustiku artiklist 39 CA tulenevate meetmete puhul ei toimu riigi ressursside ülekandmist, toovad need meetmed sellest hoolimata kaasa riigi ressursside vähenemise ja on seetõttu käsitletavad riigiabina.

toimes. Seetõttu tuleb uurida, kas kõnealune maksukorraldus pakub eeliseid üksnes teatavatele ettevõtetele või teatavatele tegevusvaldkondadele⁽⁴²⁾.

Maksukorra selektiivne iseloom

(101) Eespool mainitud asjaolusid arvestades on komisjon seisukohal, et majandushuviühingu liikmetele antakse eelised maksude kokkuhoiu näol (kulumi piirmäära puudumine ja kuluminormi suurendamine) ning teatud tingimustel vara omandiõiguse ennetähtaegsel üleminekul müügikasumi maksuvabastuse näol, mis vähendavad laekumisi Prantsuse riigi eelarvesse.

(106) Riigiabiks kvalifitseeritava maksumeetme põhimõtteline erinevus üldisest maksumeetmest seisneb selles, et selle kasutajate ring on juriidiliselt või faktiliselt piiratud. Et meedet saaks kvalifitseerida riigiabiks, on oluline, et sellest meetmest kasu saavad ettevõtjad kuuluksid kategooriasse, mille suhtes on asjaomase meetme kohaldamine määratud juriidiliselt või faktiliselt konkreetselt kindlaks⁽⁴³⁾.

(102) Kokkuvõtteks võib nentida, et kuna majandushuviühingu liikmed peavad tagastama vähemalt kaks kolmandikku üldise maksuseadustiku artikli 39 CA kohaldamisest tulenevast maksusoodustusest asjaomase vara kasutajale, siis leiab komisjon, et majandushuviühingu liikmed saavad kogu soodustusest kasu maksimaalselt neljandiku ulatuses. Komisjon tuletab kõnealuses kontekstis meelde, et majandushuviühingute liikmed on peamiselt finantsasutused.

(107) Kõnealusel juhul kohaldatakse üldise maksuseadustiku artiklit 39 CA üksnes liikuvvarale, mille kulum on degressiivset meetodit kasutades arvestatud vähemalt 8 aasta peale ning mis on omandatud uuena, välja arvatud laevad, mis võivad olla ka kasutatud. Senati raportis nr 413⁽⁴⁴⁾ on kirjas, et "[...] sätte eesmärgiks on ergutada suuremahulisi investeringuid väga atraktiivse maksusoodustuse abil".

(103) Majandushuviühingu saadud maksusoodustuse ühe osa tagastamine asjaomase vara kasutajale toimub tavaliselt kas vara kasutajate liisingutasu või ostuoptsiooni summa vähendamise teel, olenevalt asjaomasest sättest. Vara kasutajatele üle kantud eelis vähendab nii kulusid, mis tavaliselt liisingutehingu raames vara kasutajate eelarvet koormaks. Kuna tagastamine toimub vähemalt kahe kolmandiku ulatuses majandushuviühingu liikmetele riigi ressursside arvelt antud soodustusest, siis tuleb järeldada, et vara kasutajad saavad EÜ asutamislepingu artikli 87 tähenduses riigilt soodustuse, mille suurus on vähemalt kaks kolmandikku kogusoodustusest.

(108) Seega toob kõnealusest sättest tulenev maksusoodustus *de jure* kasu üksnes majandushuviühingu liikmetele, kes sellist vara finantseerivad⁽⁴⁵⁾, ja sellise vara kasutajatele, sest majandushuviühingu liikmetel on kohustus tagastada neile vähemalt kaks kolmandikku maksusoodustusest. Investorid – majandushuviühingu liikmed, kes ei finantseeri üldise maksuseadustiku artiklis 39 CA nimetatud vara, ja kasutajad, kes kasutavad vara, mille kulumiaeg on alla 8 aasta, ei saa aga kõnealust maksusoodustust taotleda.

(104) Prantsuse ametiasutused ja teatud huvitatud isikud on siiski seisukohal, et üldise maksuseadustiku artikliga 39 CA kehtestatud maksukord kujutab endast Prantsuse maksuõiguse üldmeedet. Seega tuleks uurida, kas majandushuviühingu liikmete ja vara kasutajate kasutatav üldine eelis on selektiivse iseloomuga.

(109) Kuigi üldise maksuseadustiku artikli 39 CA kohaldamisalast välja jäävate varade kasutajad võivad otsida maksualaste majandushuviühingute omale alternatiivset finantseerimisviisi, on nad sellest hoolimata kõnealusest finantseerimisviisist ilma jätud.

Kõnealuse maksustamissüsteemi üldine iseloom

(105) EÜ asutamislepingu artikli 87 lõike 1 tähenduses on riigiabi mõiste üheks vajalikuks komponendiks riikliku meetme eripära, mis seisneb selle meetme selektiivses

⁽⁴²⁾ Vt Euroopa Kohtu otsus kohtuasjas Prantsusmaa v. komisjon, viidatud eespool joonealuses märkuses 17, punkt 24, otsus kohtuasjas Ecotrade v. Altiforni e Ferriere di Servola, viidatud eespool joonealuses märkuses 17, punktid 40 ja 41, ja esimese astme kohtu 29. septembri 2000. aasta otsus kohtuasjas CETM v. komisjon (T-55/99, EKL lk II-3207, punkt 39). Vt ka komisjoni teatist riigiabi eeskirjade kohaldamise kohta äriühingute otseste maksustamisega seotud meetmete suhtes, viidatud eespool joonealuses märkuses 30, punkt 18.

⁽⁴³⁾ Vt Euroopa Kohtu otsus kohtuasjas Salzgitter v. komisjon, viidatud eespool joonealuses märkuses 29, punkt 38.

⁽⁴⁴⁾ Vt joonealune märkus 34.

⁽⁴⁵⁾ Vt analoogia alusel seoses maksualase meetmega, millest saavad kasu ainult teatud tüüpi tehinguid tegevad ettevõtted, Euroopa Kohtu 15. detsembri 2005. aasta otsus kohtuasjas Unicredito Italiano (C-148/04, EKL I-11137, punktid 45–47).

⁽⁴¹⁾ Vt näiteks Euroopa Kohtu 15. märtsi 1994. aasta otsus kohtuasjas C-387/92, Banco Exterior de España (EKL I-877, punkt 14).

- (110) Võttes arvesse üldise maksuseadustiku artiklis 39 CA ette nähtud varade kulumiaega, toob kõnealune säte *de facto* kasu peamiselt transpordisektoris, eriti merendus- ja lennundussektoris tegutsevatele ettevõtetele, ning majandushuviühingu liikmetele, kes finantseerivad kõnealuse sektori varasid.
- (111) Prantsuse ametiasutuste esitatud teabest ilmneb ühelt poolt, et 189st üldise maksuseadustiku artikli 39 CA alusel esitatud heakskiidu saamise taotlusest oli 182 seotud transpordisektoriga. Esitatud teabe kohaselt on ainuüksi merendussektoriga seotud 75 % esitatud taotlustest ja 82 % rahuldatud taotlustest (vt tabelit eespool toodud põhjenduse 17 all).
- (112) Majandushuviühingute finantseeritavalt varalt kulumis arvestuse piirmäära kaotamise erandi kehtestamise põhjuseks oli peamiselt seadusandja soov edendada transpordisektorit ja eelkõige meretransporti.
- (113) Sellele viitavad mitmed seigad.
- (114) Esiteks on üldise maksuseadustiku artikli 39 CA alusel soodustuse alla kuuluvate varade seast maksualases juhendis nr 120⁽⁴⁶⁾ selgesõnaliselt nimetatud üksnes laevu. Selles on sätestatud, et laevad on ainuke kasutatud vara, mis üldise maksuseadustiku artikliga 39 CA kehtestatud maksukorra alusel soodustust võib saada. Heakskiidu andmise menetluses on kehtestatud, et laevadega seotud heakskiidu taotlused tuleb esitada enne nende tellimist, sest nende kulumit hakatakse arvestama juba siis, kui alus on veel dokis⁽⁴⁷⁾.
- (115) Teiseks ilmneb seaduse nr 89-546 ettevalmistavatest töödest ja täpsemalt senati raportist nr 413⁽⁴⁸⁾, et varasemat maksualast sätet kohaldati kõigi majandussektore suhtes, samal ajal kui üldise maksuseadustiku artiklit 39 CA kohaldatakse "üksnes raskeseadmetele (lennukid, kiirrongid, laevad...)". Raportis kritiseeritakse, et võrreldes ühisomandis olevas varas omatavate osalustega seotud korraga, ei ole kõnealune kord merendussektori suhtes piisavalt soodne, et meelitada sinna rohkem investeringuid. Raportis osutatakse ühtlasi, et üldise maksuseadustiku artiklisse 39 CA sätte kehtestamine, mille kohaselt vara ennetähtaegsel loovutamisel vara kasutajale kohaldatakse müügikasumi suhtes maksuvabastust, oli tingitud just asjaolust, et kõnealune kord oli merendussektori investeringute suhtes ebasoodsam. Ka Prantsuse ametiasutused väidavad oma 3. mail 2004 esitatud märkustes, et
- Prantsuse lipu all registreeritud kaubalaevade arvu suurendamiseks ja maksukulude vähendamise eesmärgil kehtestati kulumiarvestusega seotud maksude ajatamisele lisaks säte, et majandushuviühing saab teatud tingimustel vara omandiõiguse ennetähtaegsel üleminekul müügikasumi maksuvabastust.
- (116) Kolmandaks kinnitatakse 1999. aasta eelarveseaduse eelnõuga seotud üldraportis nr 66⁽⁴⁹⁾, et "seadus nr 98-546 [...] võimaldas uue maksukorra loomist, mis soosib investeringuid merendussektoris". Samuti on raportis kirjas, et ehkki üldise maksuseadustiku artikliga 39 CA kehtestatud liisingu abil finantseerimise sooduskord ei kehti üksnes laevade suhtes, loodi kõnealune kord siiski peamiselt laevade jaoks.
- (117) Eespool toodud kaalutluste põhjal leiab komisjon, et üldise maksuseadustiku artikliga 39 CA kehtestatud maksukord on selektiivse iseloomuga, sest see soosib teatud transpordisektoris ja finantssektoris tegutsevaid ettevõtjaid. Kuna kõnealust korda ei kohaldata kõigi ettevõtjate suhtes, ei saa seda pidada maksupoliitika üldmeetmeks.
- (118) Seda hinnangut ei sea kahtluse alla ka Prantsuse ametiasutuste esitatud argumendid.
- (119) Esiteks ei saa nõustuda Prantsuse ametiasutuste väitega, et kõnealune maksukord hõlmab mitut majandussektorit. Lisaks asjaolule, et kõnealust maksukorda kohaldatakse ainult teatud varade suhtes, on muude kui transpordisektoris kuuluvate varadega⁽⁵⁰⁾ seotud heakskiidu taotluste arv nii väike, et nende alusel ei saa muuta küsitavaks korra selektiivsust. Ka kohus on selle kohta eelnevalt sedastanud, et korra selektiivse olemuse kahtluse alla seadmiseks ei piisa sellest, et meetmest kasu saada võivate ettevõtete arv on märkimisväärne või et ettevõtjad tegutsevad erinevates valdkondades⁽⁵¹⁾.
- (120) Vastupidiselt Prantsuse ametiasutuste väitele ei saa õigustada üldise maksuseadustiku artikliga 39 CA sätestatud korda sellega, et ka teistes liikmesriikides on olemas võrdväärseid maksukorrad. Ei saa võrdlevalt uurida kõikide või teatavate liikmesriikide maksueeskirju, moonutamata seejuures riigiabi kontrollimist käsitlevate sätete olemust. Kuna ühenduse tasandil ei ole liikmesriikide maksueeskirju ühtlustatud, viiks selline uurimine liikmesriikide erinevatest õigusnormidest tuleneva faktilise ja õigusliku olukorra erisuste võrdlemiseni⁽⁵²⁾. Kohus on selle kohta sedastanud, et kui liikmesriik püüab ühepoolselt kehtestatud meetmetega ühtlustada konkurentsitingimusi teatud majandussektoris nende tingimustega, mis kehtivad muudes

⁽⁴⁶⁾ Vt joonealune märkus 35.

⁽⁴⁷⁾ Vt maksualase juhendi nr 120 lõige 70, viidatud eespool joonealuses märkuses 35.

⁽⁴⁸⁾ Vt joonealune märkus 34.

⁽⁴⁹⁾ Raport nr 66 – 1998–1999 istungid, pearaportöör LK Marini, senaator/III köide.

⁽⁵⁰⁾ Prantsuse ametiasutustelt saadud teabe põhjal tuleb sedastada, et alla 4 % taotlustest ja alla 3 % antud heakskiitudest on seotud muu kui transpordivaldkonnaga. (vt põhjenduse 17 tabelit).

⁽⁵¹⁾ Vt 13. veebruari 2003. aasta otsus kohtuasjas Hispaania v. komisjon (C-409/00, EKL lk I-1487, punkt 48) ja otsuses osutatud kohtulahendid.

⁽⁵²⁾ Vt otsus kohtuasjas Salzgitter v. komisjon, viidatud eespool joonealuses märkuses 29, punkt 81.

liikmesriikides, ei kõrvalda see kehtestatud meetmetelt abi iseloomu⁽⁵³⁾. Analoogiliselt ei mõjuta kõnealuse korra abiks kvalifitseerimist asjaolu, et teiste liikmesriikide konkurendid kasutavad sarnaseid, oletatavalt ebaseaduslikke maksualaseid meetmeid⁽⁵⁴⁾.

(121) Kolmandaks väidavad Prantsusmaa ja huvitatud isikud, et kõnealuse korra mitteselektiivset olemust tõendab asjaolu, et Prantsuse ametiasutustel puuduvad volitused toimimiseks heakskiidu andmisel oma äranägemisel.

(122) Komisjon tuletab meelde, et kohtulahendite kohaselt võivad isegi need sekkumismeetmed, mis esmapilgul näivad leidvat kohaldamist kõigi ettevõtjate suhtes, olla teataval määral selektiivsed, ning neid saab käsitada kui meetmeid, mille eesmärgiks on soosida teatud ettevõtteid või tooteid. Nii võib juhtuda siis, kui ametiasutused, kes peaksid kohaldama üldkehtivat eeskirja, omavad teatud otsustusõigust õigusakti kohaldamise suhtes⁽⁵⁵⁾.

(123) Käesolevas asjas tuleks meenutada, et kõnealust maksukorda said kasutada ainult teatud varade kasutajad ja neid varasid finantseerinud majandushuviühingute liikmed ning et kõnealune kord soosis *de facto* üksnes transpordi- ja finantssektorit, seega on spetsiifilise kriteeriumi tingimus juba täidetud. Teised finantseerimisprojektid, mis hõlmavad muud kui transpordisektori varasid ja/või varasid, mille kulumiaeg jääb alla kaheksa aasta, võivad oma tagatiste olemuse tõttu jääda igasuguste maksude optimeerimise võimaluste seast välja. Seetõttu pole kõnealuse maksukorra piiratud kohaldamisala arvestades vajalik kõnealuse sätte selektiivse olemuse kindlakstegemiseks tuvastada, kas Prantsuse pädevatel ametiasutustel on selle kohaldamiseks oma äranägemisel toimimise volitused⁽⁵⁶⁾.

(124) Kui Prantsuse ametiasutustelt küsiti, millele nad toetuvad, veendumaks, et asjaomane investeering on üldistes huvides ja eelkõige tööhõive seisukohast märkimisväärse majandusliku ja sotsiaalse tähtsusega⁽⁵⁷⁾, osutasid Prantsuse ametiasutused, et kõnealust tähtsust hinnatakse kuue kriteeriumi alusel, mille hulka kuulub ka "investeeringu mõju majanduskeskkonnale piirkonnas, kus investeeringu teostatakse ning kus kasutaja oma tegevust arendab".

⁽⁵³⁾ Vt eelkõige Euroopa Kohtu 29. aprilli 2004. aasta otsus kohtuasjas Itaalia v. komisjon (C-372/97, EKL lk I-3679, punkt 67) ja otsuses osutatud kohtulahendeid ning 3. märtsi 2005. aasta otsus kohtuasjas Heiser v. Finanzamt Innsbruck (C-172/03, EKL lk I-1627, punkt 54).

⁽⁵⁴⁾ Vt Euroopa Kohtu 22. märtsi 1977. aasta otsus kohtuasjas Steinike & Weinlig (78/76, EKL lk 595, punkt 24) ja esimese astme kohtu 30. aprilli 1998. aasta otsus kohtuasjas Het Vlaamse Gewest v. komisjon (T-214/95, EKL II-717, punkt 54).

⁽⁵⁵⁾ 17. mai 1999. aasta otsus kohtuasjas Piaggio (C-295/97, EKL lk I-3735, punkt 39) ja seal osutatud kohtulahendid ning 6. märtsi 2002. aasta otsus kohtuasjas Diputación Foral de Álava v. komisjon, viidatud eespool joonealuses märkuses 17, punkt 31.

⁽⁵⁶⁾ Vt 15. juuli 2004. aasta otsus kohtuasjas Hispaania v. komisjon, viidatud eespool joonealuses märkuses 40, punktid 120 ja 121, ja otsuses osutatud kohtulahendid.

⁽⁵⁷⁾ Tuleb märkida, et Prantsuse ametiasutuste esitatud andmete kohaselt oli 22 heakskiidust keeldumist 7 korral põhjendatud märkimisväärse majandusliku või sotsiaalse tähtsuse puudumisega.

Komisjon on seisukohal, et kõnealusele kriteeriumile vastamise üle otsustamisel on riiklikel ametiasutustel kaalutusõigus.

(125) Vaatamata nimetatud eesmärgi õigustatusele, tuleb märkida, et puudub seos investeeringu majandusliku tähtsusega seotud kriteeriumi ja eesmärgi vahel, mida taotleb seadusandja, kehtestades investeeringu teostamise tingimuseks ministeeriumilt eelneva heakskiidu saamise. Ministeeriumi heakskiidu andmise tingimused peavad võimaldama veenduda, et majandushuviühingu poolt finantseerimise eesmärgiks pole maksude optimeerimine. Kuid investeeringu majandusliku tähtsusega seotud tingimus ei takista maksude optimeerimist. Olenemata asjaomaste varade kulumiajast, ei pruugi kõnealuste finantstehingute eesmärk olla maksude optimeerimine, kuid nendega ei kaasne tingimata märkimisväärset majanduslikku või sotsiaalset tähtsust, eelkõige tööhõive seisukohast.

(126) Siinkohal tuleks uuesti osutada senati raportile nr 413⁽⁵⁸⁾, millest ilmneb, et märkimisväärse majandusliku ja sotsiaalse tähtsusega seotud tingimus on "vahend, mille abil soosida riigi territooriumil valmistatud tooteid või Prantsuse kasutajate heaks tehtud finantseeringuid". Muuhulgas on samas raportis osutatud, et heakskiidu andmise menetlus jätab ametiasutustele liiga suure kaalutusõiguse.

(127) Investeeringu majandusliku tähtsusega seotud tingimuse ebaadekvaatsus taotletud eesmärgi saavutamiseks suurendab komisjoni arvates veelgi riiklikele ametkondadele jäetud kaalutusruumi heakskiidu andmisel.

(128) Seoses Prantsuse ametiasutustele heakskiidu andmisel jäetud kaalutusruumiga tuleb märkida, et Prantsuse ametiasutuste ja teatud huvitatud isikute osutatud konstitutsiooninõukogu 30. detsembri 1987. aasta otsus⁽⁵⁹⁾ ei ole käesoleval juhul asjakohane. Kõnealuses asjas oli vaatluse all maksukord, mis nägi kahe ettevõtte ühinemise tulemusena tekkinud uuele juriidilisele isikule ette võimaluse võtta üle piiratud aja jooksul osaliselt või tervikuna ühinenud ettevõtete kahjum ja võimaldas eelarveministeeriumi loa alusel ja selle piires ning varade üleandmisel kontserni kuuluvale äriühingule enne ühinemist maha arvamata kahjumi maha arvamist edaspidisest kasumist. Konstitutsiooninõukogu pidi langetama otsuse, kas kõnealuse loa andmise menetlus on kokkusobiv konstitutsiooni artikliga 34, mis sätestab, et maksusoodustuse kohaldamis-

⁽⁵⁸⁾ Vt joonealune märkus 34.

⁽⁵⁹⁾ Vt joonealune märkus 9.

ala määrab seadusandja. Konstitutsiooninõukogu oli kõnealusel asjas seisukohal, et kõnealusel sätte ei luba seadusandjal delegeerida oma maksualaseid volitusi ministrile ja et minister võib seaduses kehtestatud tingimusi järgides teha kooskõlas seadusandja kehtestatud eesmärgiga üksnes kindlaks, et maksudest ei ole hoitud kõrvale. Kõnealusel otsuses paluti konstitutsiooninõukogul anda arvamus seadusandliku ja täidesaatva organi pädevuste kohta maksuasjades, mitte aga selle kohta, kas ministriumil on voli anda hinnanguid seaduse kohaldamiseks vajalike üksikmeetmete kehtestamisel.

(129) Igal juhul on komisjon seisukohal, et EÜ asutamislepingu artikli 87 lõikes 1 sätestatud tingimusi ei saa kahtluse alla seada siseriiklike kohtulahenditega.

(130) Neljandaks tuleb meenutada seoses argumendiga, et riiklikel ametiasutustel puudub voli otsustada oma äranägemisel, sest nende otsuse võib kaevata siseriiklikku kohtusse ja heakskiidust keeldumise põhjused kahtluse alla seada, et üldmeetmeks liigitamisega mittenõustumiseks pole vaja tõendada, et maksualased ametiasutused tegutsesid oma äranägemisel. Piisab konstateerimisest, et kõnealusel ametiasutustel on voli oma äranägemisel hinnata ja kohandada asjaomase maksusoodustuse andmise tingimusi vastavalt neile heakskiidu saamise eesmärgil esitatud investimisprojektide omadustele⁽⁶⁰⁾. Samuti on kohus sedastanud, et võlgade kustutamine, milleks on antud luba kohtumenetluse alusel ja kooskõlas kohaldatava siseriikliku õigusega, on selektiivse iseloomuga, sest ei tulene automaatselt seaduse kohaldamisest, vaid asjaomaste riiklike asutuste oma äranägemisel tehtud valikust. Ühenduse kohtunik tuletab meelde, et EÜ asutamislepingu artikli 87 lõikes 1 ei eristata erinevat tüüpi riigiabi põhjuste või eesmärkide järgi, vaid need on määratletud toime alusel⁽⁶¹⁾. Seega kõnealusel asjas ei sea see, et heakskiidu andmisest keeldumise otsuse võib edasi kaevata riiklikku kohtusse, kahtluse alla asjaolu, et ministriumil heakskiidu andmise raames on siseriiklikele ametiasutustele jäetud kaalutlusruum.

(131) Lõpuks on komisjon seisukohal, et Prantsuse ametiasutuste väide selle kohta, et puudub vahetegemine majandushuviühingu ja vara kasutajate kodakondsuse alusel, ei sea samuti kahtluse alla üldise maksuseadustiku artikliga 39 CA kehtestatud korra selektiivset olemust⁽⁶²⁾, seda enam, et senati raportis nr 413⁽⁶³⁾ osutatakse, et märkimisväärsed

majandusliku ja sotsiaalse tähtsusega seotud tingimus on "vahend, mille abil soosida riigi territooriumil valmistatud tooteid või Prantsuse kasutajate heaks tehtud finantseeringuid".

(132) Eespool nimetatut arvesse võttes on komisjon jõudnud järeldusele, et üldise maksuseadustiku artikliga 39 CA kehtestatud kord on oma olemuselt selektiivne.

Maksusüsteemi olemusel ja ülesehitusel põhineva erandi asjakohasus

(133) Prantsuse ametiasutused väidavad, et üldise maksuseadustiku artikli 39 C teine taane ja artikkel 39 CA kujutavad endast vahendeid, millega maksuamet saab teostada eelkontrolli võitluses niisuguse maksudest kõrvalehoidmise vastu, mis on seotud liikuvvara finantseerimistingimuste kuritarvitamisega selliste maksualaselt läbipaistvate struktuuride poolt nagu majandushuviühingud. Prantsuse ametiasutused on seisukohal, et üldise maksuseadustiku artikliga 39 CA kehtestatud korda õigustab seega Prantsuse maksusüsteemi olemus ja ülesehitus. Nad täpsustavad, et üldise maksuseadustiku artikliga 39 CA kehtestatud kord "põhineb objektiivsetel ja horisontaalsetel maksudest kõrvalehoidumise vastu võitlemise kriteeriumidel".

(134) Tõepoolest ei hõlma riigiabi mõiste riigi meetmeid, millega kehtestatakse ettevõtjate erinev kohtlemine, kui selline erinev kohtlemine tuleneb selle maksusüsteemi laadist ja ülesehitusest, mille osaks need meetmed on. Kõnealusel maksusüsteemi olemusel või ülesehitusel põhineva õigustuse puhul on küsimus selles, kas maksualane erimeede on kooskõlas üldise maksusüsteemi sisemise loogikaga. Siiski ei saa maksualast erinevat kohtlemist dikteerida üldised tulemused ja eesmärgid, mida riik kõnealusel meetme vastuvõtmisega saavutada soovis⁽⁶⁴⁾.

(135) Kõnealusel asjas on komisjon seisukohal, et üldise maksuseadustiku artikli 39 C teises taandes sätestatud mahaarvatava kulumisumma piirmäära eesmärk on tõepoolest võidelda selle vastu, et maksualaselt läbipaistvaid struktuure kuritarvitataks välja liisitud või kasutusse antud varade finantseerimistingimustes maksude kokkuhoidmise eesmärgil. Kõnealusel eesmärk näib olevat vajalik ja

⁽⁶⁰⁾ Esimese astme kohtu 6. märtsi 2002. aasta otsus kohtuasjas Diputación Foral de Álava v. komisjon, viidatud eespool joonealusel märkuses 17, punkt 35 ja 21. oktoobri 2004. aasta otsus kohtuasjas Lenzing v. komisjon (T-36/99, EKL lk II-3597, punkt 132).

⁽⁶¹⁾ Esimese astme kohtu 11. juuli 2002. aasta otsus kohtuasjas HAMSA v. komisjon (T-152/99, EKL lk II-3049, punkt 158).

⁽⁶²⁾ 29. septembri 2000. aasta otsus kohtuasjas CETM v. komisjon, viidatud eespool joonealusel märkuses 42, punkt 49.

⁽⁶³⁾ Vt joonealusel märkus 34.

⁽⁶⁴⁾ 13. veebruari 2000. aasta otsus kohtuasjas Hispaania v. komisjon, viidatud eespool joonealusel märkuses 51, punktid 52 ja 53, ning 6. märtsi 2002. aasta otsus kohtuasjas Diputación Foral de Álava v. komisjon, viidatud eespool joonealusel märkuses 17, punkt 60, ja otsuses osutatud kohtulahendid. Kõnealusel kohtupraktikale viitas komisjon oma 10. detsembri 1998. aasta teatise riigiabi eeskirjade kohaldamise kohta äriühingute otsese maksustamisega seotud meetmete suhtes (vt joonealusel märkus 30).

mõistlik, tagamaks välja liisitud või kasutusse antud varade kulumiga seotud maksusüsteemi tõhusust ning seda tuleb pidades nimetatud süsteemiga kokkusobivaks ⁽⁶⁵⁾.

(136) Seevastu üldise maksuseadustiku artikliga 39 CA kehtestatud korda ei saa õigustada välja liisitud või kasutusse antud varade amortisatsiooni käsitleva Prantsuse maksusüsteemi olemuse ja ülesehitusega. Ehkki erandid artikli 39 C teises taandes sätestatud kulumisumma piirmäärast võivad olla lubatud, peavad nende aluseks olema üksnes sellised tingimused, mille täitmine takistab nimetatud varade finantseerimist maksude optimeerimise eesmärgil selliste maksualaselt läbipaistvate struktuuride abil nagu majandushuviühingud.

(137) Kõnealuse erandi kohaldamisala piiramine nende varade finantseerimisega, mille kulumiaeg on vähemalt kaheksa aastat, ei ole kuidagi õigustatud ei eraldiseisvana ega koos teiste heakskiidu andmisega seotud tingimustega, arvestades Prantsuse ametiasutuste taotletud eesmärki. Prantsuse ametiasutused ei esitanud käesoleva uurimismenetluse raames ühtki selgitust, miks on maksudest kõrvalehoidmise tõkestamise eesmärgi saavutamise nimel tehtud valik piirata erandi kohaldamisala varadega, mille kulumiaeg on vähemalt kaheksa aastat.

(138) Nagu juba eespool mainitud, jätab ministeeriumi heakskiidu andmise tingimustest üks ehk see, mille kohaselt finantseerimistehingul peab olema majanduslik ja sotsiaalne tähtsus, eriti tööhõive seisukohalt, riiklikele ametiasutustele kaalutlemisruumi. Nimetatud tingimus ei ole kuidagi seotud Prantsusmaa taotletud eesmärgiga võidelda maksudest kõrvalehoidmise vastu. Igal juhul pole taoline sotsiaalne eesmärk sellise olemusega, mis välistaks korra kvalifitseerimise abiks EÜ asutamislepingu artikli 87 lõike 1 tähenduses, sest nimetatud artiklis ei eristata erinevat liiki riigiabi mitte nende põhjuste või eesmärkide järgi, vaid toime alusel ⁽⁶⁶⁾. Samas on kohus varasemalt sedastanud, et EÜ asutamislepingu artikli 87 lõike 1 kasulik mõju kaoks, kui töökohtade loomise või säilitamise ettekäändel ei saaks erimeedet liigitada riigiabiks, sest enamik abisid on antud töökohtade loomiseks või säilitamiseks ⁽⁶⁷⁾.

⁽⁶⁵⁾ Komisjon peab sobivaks viidata analoogia alusel 29. aprilli 2004. aasta otsusele kohtuasjas *Gil Insurance e.a.* (C-308/01, EKL lk I-4777, punkt 74 ja järgmised), milles Euroopa Kohus leidis, et kindlustuste maksustamise siseriikliku korra olemus õigustas sellist meedet, mille eesmärk oli takistada käitumist, mille eesmärk on kasu saamine kindlustusmaksu määra ja käibemaksu määra erinevusest, manipuleerides kodumasinat rendi- või müügihinna ja sellega seonduvate kindlustuste hinnaga.

⁽⁶⁶⁾ Euroopa Kohtu 29. aprilli 2004. aasta otsus kohtuasjas *Madalmaat v. komisjon* (C-159/01, EKL lk I-4461, punkt 51) ja otsuses osutatud kohtulahendid.

⁽⁶⁷⁾ Vt sotsiaalkindlustusmaksetest valikulise vabastamise kohta Euroopa Kohtu 2. juuli 1974. aasta otsus 173/73: *Itaalia v. komisjon*, EKL 1974, lk 709, punktid 27 ja 28. Vt ka 29. septembri 2000. aasta otsus kohtuasjas *CETM v. komisjon*, viidatud eespool joonealuses märkuses 42, punkt 53, ja 6. märtsi 2002. aasta otsus kohtuasjas *Diputación Foral de Álava e.a. v. komisjon* (T-127/99, EKL lk II-1275, punkt 168).

(139) Ühtlasi väidavad Prantsuse ametiasutused, et üldise maksuseadustiku artikliga 39 CA kehtestatud kord võimaldas uuendada ja konsolideerida merelaevastikku. Ka *Air France* osutab, et kõnealune kord soodustas nende lennukipargi uuendamist, mida oli vaja teha seoses keskkonnaalaste normide muutumisega. Lisaks asjaolule, et taolised väited kinnitavad komisjoni hinnangut kõnealuse korra selektiivsuse kohta, ei saa majandus- või tööstuspoliitiliste eesmärkide järgimise põhjendusega välistada selektiivse korra suhtes EÜ asutamislepingu artikli 87 lõike 1 kohaldamist ⁽⁶⁸⁾. Sarnases asjas on kohus sedastanud, et kord, mis näeb ette sõidukite ostmiseks või ostuoptsiooniga liisimiseks antud laenude puhul ette intressisoodustuse füüsilistele isikutele, VKEdele, piirkondlikele riigiasutustele või avalikke teenuseid pakkuvatele kohalikele asutustele, kujutab endast abi ning seda korda ei saa õigustada asjaoluga, et meetme eesmärgiks on keskkonnakaitse ja liiklusohutuse huvides võimaldada Hispaanias kommertsveokite pargi uuendamist ⁽⁶⁹⁾.

(140) Kõik üldiste huvidega seotud põhjendused, mille alusel kõnealune kord aitab kaasa tööhõivele, laevastiku või lennukipargi uuendamisele või konsolideerimisele, on küll õiguspärased, kuid need ei saa tugineda maksusüsteemi olemusele ega ülesehitusele, ja neid ei saa arvestada korra kvalifitseerimisel riigiabiks EÜ asutamislepingu artikli 87 lõike 1 tähenduses.

(141) Komisjon on ühtlasi seisukohal, et EÜ artikli 87 lõike 1 kohaldamise seisukohast ei oma tähtsust, kas üldise maksuseadustiku artikliga 39 CA kehtestatud kord on kasutajatele ebasoodsam kui ühisomandis olevas varas omatavate osalustega seotud kord, sest asjaomasele korrale peab komisjon hinnangu andma korra rakendamise hetkel ⁽⁷⁰⁾.

(142) Eespool nimetatut arvesse võttes on komisjon jõudnud järeldusele, et üldise maksuseadustiku artikliga 39 CA kehtestatud kord ei ole õigustatud maksusüsteemi olemuse ja ülesehitusega ning järelikult ei saa korra selektiivset olemust kahtluse alla seada.

⁽⁶⁸⁾ Vt näiteks 6. märtsi 2002. aasta otsus kohtuasjas *Diputación Foral de Álava e.a. v. komisjon*, viidatud eespool joonealuses märkuses 17, punkt 51.

⁽⁶⁹⁾ Otsus kohtuasjas *CETM v. komisjon*, viidatud eespool joonealuses märkuses 42, punkt 53 ja Euroopa Kohtu 26. septembri 2002. aasta otsus kohtuasjas *Hispaania v. komisjon* (C-351/98, EKL lk I-8031).

⁽⁷⁰⁾ Vt selles asjas Euroopa Kohtu 7. juuni 1988. aasta otsus kohtuasjas *Kreeka v. komisjon* (57/86, EKL lk 2855, punkt 10) ja 8. novembri 2001. aasta otsus kohtuasjas *Adria-Wien Pipeline ja Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke*, viidatud eespool joonealuses märkuses 40, punkt 41, ja otsuses osutatud kohtulahendid.

Mõju liikmesriikide kaubavahetusele ja konkurentsi moonutamise

- (143) Nagu eespool mainitud, on üldise maksuseadustiku artikliga 39 CA kehtestatud maksukorra kasutajad transpordi- ja tööstussektoris tegutsevad ettevõtjad ja majandushuviühingute liikmed, peamiselt finantsasutused, kes finantseerivad nimetatud sektorite varasid. Kõik need ettevõtjad tegutsevad ühenduse turgudel eespool mainitud sektorites.
- (144) Tuleb meenutada, et abi, mille eesmärk on vabastada ettevõtja tavakohase tegevuse käigus tekkivatest jooksvatest haldus- või tegevuskuludest, kahjustab põhimõtteliselt konkurentsi⁽⁷¹⁾. Kohus on varem sedastanud, et igasugune abi andmine ühisturul tegutsevale ettevõttele võib tekitada konkrentsimoonutusi ja mõjutada liikmesriikidevahelist kaubavahetust⁽⁷²⁾.
- (145) Võttes arvesse asjaomaste sektorite olemust ja rahvusvahelist mõõdet, on komisjon seisukohal, et kõnealune abi tugedab siseriiklikus ja ühendusesiseses kaubavahetuses osalevate nimetatud sektorite ettevõtjate positsiooni.
- (146) Seega on kõnealuse korra kasutajad eelisseisundis võrreldes nii oma siseriiklike⁽⁷³⁾ kui ka teiste liikmesriikide konkurentidega, kes seda korda kasutada ei saa, kuna nad ei finantseeri või ei kasuta korra kohaldamisalasse kuuluvaid varasid või pole nad Prantsusmaal maksukohustuslased.
- (147) Viimase punkti puhul on küll tõsi, et formaalselt pole juriidilisi takistusi, mis ei võimaldaks peale Prantsusmaa ka teiste liikmesriikide ettevõtjatel finantseerida või kasutada üldise maksuseadustiku artiklis 39 CA nimetatud varasid, kuid ei saa eitada, et praktikas soosib kõnealune maksukord ettevõtjaid, kes on maksukohustuslased Prantsusmaal. Siinjuures on asjakohane märkida, et kõik kõnealust maksukorda kasutavad huvitatud isikud, kes ametliku uurimismenetluse käigus oma märkused esitasid, on Prantsusmaa seaduste alusel tegutsevad äriühingud. Arvestades, et kõnealune maksukord on peamiselt seotud meretranspordiga, on asjakohane ka meenutada, et Prantsuse ametiasutused on ise väitnud, et selle kehtestamise eesmärgiks oli peatada Prantsusmaa lipu all registreeritud kaubalaevade arvu kahanemine ning vähendada

maksukulusid. Lõpetuseks on asjakohane meelde tuletada senati raportit nr 143⁽⁷⁴⁾, kus osutatakse, et kõnealune kord on "vahend, mille abil soosida riigi territooriumil valmistatud tooteid või Prantsuse tarbijate heaks tehtud finantseeringuid".

- (148) Ilma et oleks vaja teostada asjaomaste turgude tegeliku olukorra majanduslikku analüüsi⁽⁷⁵⁾ ning arvestades asjaolu, et Prantsusmaa kehtestatud maksukord tugedab võrreldes teiste konkurentidest ettevõtjatega ühenduse kaubavahetuses nende ettevõtjate positsiooni, kes korda kasutada saavad, on komisjon jõudnud järeldusele, et kõnealune kord mõjutab liikmesriikide vahelist kaubavahetust ja moonutab ettevõtjate vahelist konkurentsi.
- (149) Eespool nimetatut arvesse võttes on komisjon jõudnud järeldusele, et üldise maksuseadustiku artikliga 39 CA kehtestatud korda võib käsitada EÜ asutamislepingu artikli 87 lõike 1 tähenduses riigibina.

2. Abi suurus ja jaotumine abisaajate vahel

- (150) Nagu eespool selgitatud, seisnevad üldise maksuseadustiku artikli 39 CA kohaldamisest tulenevad maksusoodustused mahaarvatava kulumisumma piirmäära kaotamisest, kulumisnormi suurendamisest ühe punkti võrra ja müügikasumi võimalikust maksuvabastusest.
- (151) Iga liisingutehingu abisummaks peetakse vahet, mis tekib kogu kulumiaja jooksul tasutud maksude (arvestades ka kulumisnormi suurendamist ühe punkti võrra) ja üldise maksuseadustiku artikli 39 C teise taande sätete kohaldamisest tulenenud maksude diskonteeritud väärtuste vahel, millele lisatakse vara omandiõiguse ülemineku korral võimalik müügikasumi maksuvabastus⁽⁷⁶⁾. Kõnealune summa määratakse iga liisingutehingu puhul kindlaks maksualase juhendi nr 120⁽⁷⁷⁾ lõigete 46 ja 47 kohaselt, et tagastada vara kasutajale üks osa kogu soodustusest.
- (152) Üldise maksuseadustiku artikli 39 CA kohaldamisest tuleneva kogusoodustuse täpse jaotamise puhul tuleb silmas pidada, et majandushuviühingu liikmed – abikorra otsesed kasutajad – peavad tagastama vähemalt 2/3 soodustusest asjaomase vara kasutajale. Iga liisingutehingu

⁽⁷¹⁾ Vt 19. septembri 2000. aasta otsus kohtuasjas Saksamaa v. komisjon (C-156/98, EKL lk I-6857, punkt 30) ja otsuses osutatud kohtulahendid.

⁽⁷²⁾ Vt eriti Euroopa Kohtu 17. septembri 1980. aasta otsus kohtuasjas Philip Morris v. komisjon (730/79, EKL lk 2671, punktid 11 ja 12) ja 30. aprilli 1998. aasta otsus kohtuasjas Vlaams Gewest v. komisjon, viidatud eespool joonealuses märkuses 54, punktid 48–50.

⁽⁷³⁾ Meeldetuletuseks: pole tingimata vajalik, et korda kasutav ettevõtte osaleks ise ühendusesiseses kaubavahetuses. Kui üks liikmesriik annab mõnele ettevõttele abi, siis säilib või kasvab ettevõtte riigisisene tegevus ning selle tulemusena vähenevad teiste liikmesriikide ettevõtete väljaveatud abi andnud liikmesriigi turule siseneda. Muuhulgas võib sellise ettevõtte tugedamine, mis seni ühendusesiseses kaubavahetuses ei osalenud, asetada selle ettevõtte olukorda, mis võimaldab tal teise liikmesriigi turule siseneda (vt selle kohta 7. märtsi 2002. aasta otsus kohtuasjas Itaalia v. komisjon, EKL lk I-2289, punkt 84).

⁽⁷⁴⁾ Vt joonealune märkus 34.

⁽⁷⁵⁾ Euroopa Kohtu 29. aprilli 2004. aasta otsus kohtuasjas C-372/97: Itaalia v. komisjon, EKL lk I-3679, punktid 44 ja 45 ning seoses kõnealuse korra ebaseadusliku iseloomuga põhjendused 153 kuni 155.

⁽⁷⁶⁾ Vt eespool joonealuses märkuses 30 viidatud komisjoni teatist riigiabi eeskirjade kohaldamise kohta äriühingute otseste maksustamisega seotud meetmete suhtes, punkt 35.

⁽⁷⁷⁾ Vt joonealune märkus 35.

raames määratletakse täpne kasutajale tagastatav summa siiski ministeeriumi heakskiidu andmise ajal vastavalt üldise maksuseadustiku artiklis 39 CA ettenähtud korrale.

3. Abikava ebaseaduslikuks abiks kvalifitseerimine

(153) Vastavalt EÜ asutamislepingu artikli 88 lõikele 3 peab liikmesriik teavitama komisjoni igasugusest abikava kehtestamise või muutmise kavatsusest. Liikmesriik ei või kavandatud meetmeid rakendada enne, kui kõnealuses menetluses on otsus langetatud.

(154) Kõnealuses asjas teatasid Prantsuse ametiasutused 17. märtsi 1998. aasta kirjas (A/32232) komisjonile välja liisitud varade amortisatsiooni piirava sätte kehtestamisest, võitlemaks liisingumehhanismi kasutamise vastu üksnes maksude optimeerimise eesmärgil, samuti erandi sätestamisest kõnealusest piirangust. Nimetatud kirjas osutavad Prantsuse ametiasutused, et kõnealust sätet ei peaks käsutama riigiabina, millest tuleb komisjoni vastavalt EÜ asutamislepingu artikli 88 lõikele 3 eelnevalt teavitada.

(155) Komisjon on seisukohal, et nimetatud kirja ei saa kõnealusel juhul käsitada kui teavitamist EÜ asutamislepingu artikli 88 lõike 3 tähenduses. Lisaks rõhutab komisjon, et kõnealuses kirjas ei järgitud vorminõudeid, mis komisjon oli esitanud oma 2. oktoobril 1981 liikmesriikidele adresseeritud kirjas SG (81) 12740 ning mis olid sel ajal kehtivad. Prantsusmaa toomis seega kõnealuse abikorra rakendamisel ebaseaduslikult ja rikkus EÜ asutamislepingu artikli 88 lõikes 3 sätestatud korda.

4. Abikava kokkusobivus ühisturuga

(156) Et kõnealune maksukord kujutab endast EÜ asutamislepingu artikli 87 lõike 1 tähenduses riigiabi, tuleks vaadelda tema võimalikku kokkusobivust EÜ asutamislepingu artikli 87 lõigetes 2 ja 3 sätestatud eranditega. Tuleb meenutada, et Prantsuse ametiasutuste edastatud teabe kohaselt tegutsevad kõnealuse korra kasutajad merendus- ja lennundussektoris ning vähesel määral tööstussektoris⁽⁷⁸⁾. Samuti tegutsevad korra kasutajad finantssektoris, sest majandushuviühingute liikmed on peamiselt finantsasutused.

(157) EÜ asutamislepingu artikli 87 lõikes 2 sätestatud erandid, mis käsitlevad üksiktarbijatele antavat sotsiaalabi, loodusõnnetuste ja erakorraliste sündmuste tekitatud kahju korvamiseks antavat abi ja Saksamaa Liitvabariigi teatud piirkondadele antavat abi, on käesolevas kontekstis seoses kõnealuse maksukorra kasutajatega täiesti ebasjakohased.

(158) Samuti ei ole võimalik kohaldada asutamislepingu artikli 87 lõike 3 punktis b sätestatud erandit, sest kõnealust maksukorda ei saa käsitleda üleeuroopalist huvi pakkuva tähtsa projektina ega abinõuna Prantsusmaa majanduses tõsise häire kõrvaldamiseks. Samuti ei ole kõnealuse maksukorra eesmärgiks kultuuri edendamine ega kultuuri-pärandi säilitamine asutamislepingu artikli 87 lõike 3 punkti d tähenduses.

(159) Kõnealuses asjas osutab komisjon, et ei Prantsuse ametiasutused ega huvitatud isikud ei viidanud ametliku uurimismenetluse käigus eespool toodud eranditele.

(160) EÜ asutamislepingu artikli 87 lõike 3 punktides a ja c sätestatud erandite puhul tuleks teostada analüüs asjaomaste sektorite kaupa.

Abimeetmete kokkusobivus ühisturuga lennutranspordi sektoris

(161) Komisjon leiab seoses asutamislepingu artikli 87 lõike 3 punktiga c, millega lubatakse anda abi teatud majandustegevuse või teatud majanduspiirkondade arengu soodustamiseks, kui niisugune abi ei mõjuta ebasoovitavalt kaubandustingimusi määral, mis oleks vastuolus ühiste huvidega, et miski ei anna alust arvata, et kõnealuse maksukorra raames lennutranspordi sektorile antud abi on kokkusobiv ühisturuga. Selle puhul ei saa kohaldada ühtki erandit, mis on ette nähtud komisjoni suunistes, mis käsitlevad EÜ asutamislepingu artiklite 92 ja 93 ning EMP lepingu artikli 61 kohaldamist riigiabidele lennundussektoris⁽⁷⁹⁾.

(162) Tuleb siiski märkida, et komisjon lubab erandkorras teatud tegevusabi lennundussektoris:

a) 1998. aastal vastu võetud ja 2000. aastal⁽⁸⁰⁾ muudetud regionaalabi suuniste alusel liidu äärepoolseimatest piirkondadest väljuvatele lennuliinidele, et kompenseerida kõnealuste EÜ asutamislepingu artikli 299 lõikes 2 osutatud piirkondade ebasoodsatest tingimustest tulenevaid lisakulusid,

b) ühenduse lennujaamade rahastamist ja piirkondlikest lennujaamadest väljuvate lennuliinide käivitamist käsitlevate suuniste⁽⁸¹⁾ alusel uutele lennuliinidele, mis väljuvad piirkondlikest lennujaamadest, mille igaaastane lennureisijate arv on alla 5 miljoni reisija, kuni 30 % ulatuses kuludest, mis on rangelt seotud lennuliinide käivitamisega kolme esimese aasta jooksul (40 % ulatuses kuludest kolme esimese aasta jooksul piirkondlikele lennujaamadele, mis asuvad suuniste tähenduses ebasoodsas piirkonnas).

⁽⁷⁹⁾ EÜT C 350, 10.12.1994, lk 5.

⁽⁸⁰⁾ EÜT C 258, 9.9.2000, lk 5.

⁽⁸¹⁾ ELT C 312, 9.12.2005, lk 1.

⁽⁷⁸⁾ Vt tabel põhjenduses 17.

- (163) Eespool nimetatut arvesse võttes nõustub komisjon, et Prantsusmaa ei võta tagastatavate abisummade arvutamisel arvesse abisummasid, mis on seotud:
- a) lennukitega, mis on püsivalt seotud äärepoolseimatest piirkondadest väljuvate lennuliinidega, juhul kui ta suudab tõestada, et kõnealuste lennukite hooldus toimus tõesti kõnealuses piirkonnas ja et abi on väiksem kui registreeritud lisakulud,
 - b) lennukitega, mis on seotud piirkondlikest lennujaamadest väljuvate uute lennuliinidega eespool mainitud osa ulatuses abikõlblikest kuludest, juhul kui kõnealused lennuliinid pole asjaomasel perioodil hõlmatud nõukogu 23. juuli 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2408/92 (ühenduse lennuettevõtjate juurdepääsu kohta ühendusesisestele lennuliinidele)⁽⁸²⁾ artikli 4 alusel avaliku teenindamise lepinguga ja sellega kaasnevate rahaliste kompensatsioonidega.
- (164) Kõikidel muudel juhtudel on lennundussektori ettevõtetele kõnealuse maksukorra raames osutatud abi EÜ asutamislepinguga kokkusobimatu.
- Abimeetmete kokkusobivus ühisturuga meretranspordi sektoris*
- (165) Kohaldades EÜ asutamislepingu artikli 87 lõike 3 punkti c, määrati ühenduse 1997. aasta suunistes ja seejärel 2004. aasta suunistes⁽⁸³⁾ kindlaks need abikavad, mis on lubatud, et kaitsta ühenduse merendussektori ettevõtete huve kolmandate riikidega konkureerimisel ning järgmist üldiste eesmärkide saavutamiseks:
- ühenduse töökohtade säilitamine (nii merel kui maismaal);
 - turvalisuse parandamine;
 - merendusala oskusteabe säilitamine ja merendusala pädevuse arendamine ühenduses.
- (166) Eespool toodud eesmärgid arvesse võttes lubavad ühenduse 1997. ja 2004. aasta suunistes laevandusettevõtjate suhtes teatud maksuallikate meetmeid, selleks et parandada nende konkurentsivõimet (punkt 3.1)
- (167) Meeldetuletuseks – merendusala ühise poliitika raames on riigiabi eesmärgiks edendada ühenduse laevastiku konkurentsivõimet maailmaturul. Seetõttu peab maksusoodustustega seotud kord sisaldama nõuet seose kohta ühenduse laevastikuga.
- (168) Lisaks peavad maksusoodustuskorraga antud eelised hõlbustama ühenduse huvides meretranspordi arengut ja tööhõivet merendussektoris. Seetõttu peavad eespool nimetatud maksusoodustused olema rangelt piiritletud meretranspordialase tegevusega. Kui mõni meretranspordiettevõtte tegeleb ka muu äritegevusega, peab tegevuste vahel olema kindlustatud arvestuslik vahetegemine, takistamaks igasugust üleminekut tegevustele, mis ei vasta meretranspordi määratlusele.
- (169) Ei saa eitada, et kõnealuse korra eesmärgiks on Prantsuse lipu all sõitvate laevade finantseerimise soodustamine ja korraga püütakse kaasa aidata merendussektori ja sealse tööhõive arendamisele.
- (170) Muuhulgas hõlbustab kõnealuse korra raames antud abi laevade finantseerimist ja aitab kaasa ühenduse laevastiku uuendamisele. Kõnealuses küsimuses jagab komisjon Prantsuse ametiasutuste arvamust, mille kohaselt kõnealune abi aitab kaasa Prantsusmaa lipu all sõitva laevastiku konsolideerimisele ja uuendamisele⁽⁸⁴⁾. Komisjon nõustub eelkõige argumendiga, mille kohaselt, arvestades, et heakskiidu andmise ja kõnealuse korra kohaldamise üheks tingimuseks on kohustus omada ühenduse territooriumil merendusettevõtte ja laevade haldamisega seotud strateegilist otsustuskeskust ning et heakskiidu andmise mehhanismis võetakse arvesse tööhõivega seotud kaalutlusi, aitab kõnealune kord kaasa ühenduse töökohtade säilitamisele merendussektoris nii merel kui maismaal⁽⁸⁵⁾. Need elemendid leiavad muu hulgas kinnitust paljude laevaomanike ehk huvitatud isikute märkustes, kus rõhutatakse kõnealuse korra tähtsust Prantsuse laevastiku meeskondadega seotud lisakulude hüvitamisel, merendussektoris kvaliteettöökohtade säilitamise ning liikmesriigi lipu all sõitva laevastiku säilitamise ja arendamise jaoks⁽⁸⁶⁾. Komisjon täpsustab siiski, et vastavalt 2004. aasta ühenduse suunistele saab siis, kui tegemist on puksiiride ja põhjasüvendajatega, pidada antud abi ühisturuga kokkusobivaks üksnes juhul, kui vähemalt 50 % nimetatud laevade aastastest tegevusest vastab meretranspordi määratlusele⁽⁸⁷⁾.
- (171) Eespool toodut arvesse võttes võib seetõttu järeldada, et üldise maksuseadustiku artikliga 39 CA kehtestatud maksukord on ühenduse 2004. aasta suuniste punkti 3.1 osas laevandussektorit soodustav ja vastab kohaldatavates ühenduse suunistes kindlaks määratud eesmärkidele.

⁽⁸²⁾ EÜT L 240, 24.8.1992, lk 8.

⁽⁸³⁾ Vt joonealune märkus 12. Komisjon osutab, et ebaseaduslikult antud abi kokkusobivust ühisturuga tuleb hinnata abi andmise kuupäeval kehtivate kõikides reguleerimisvahendites kehtestatud põhikriteeriumide järgi (vt selle kohta komisjoni teatis ebaseadusliku riigiabi hindamise suhtes kehtivate eeskirjade kindlaksmääramise kohta, EÜT C 119, 22.5.2002, lk 22). Oletades, et üldise maksuseadustiku artikli 39 CA kohaldamisest tulenevat abi anti pärast seda, kui jõustusid 2004. aasta ühenduse suunistes riigiabi kohta meretranspordile, kohaldatakse üksnes viimatinimetatud suunisteid. Asjakohaseid eeskirju pole siiski muudetud, välja arvatud puksiire ja põhjasüvendajaid käsitlevad eeskirjad (vt alljärgnev põhjendus 170).

⁽⁸⁴⁾ Vt põhjendus 38.

⁽⁸⁵⁾ Vt põhjendused 25 ja 26.

⁽⁸⁶⁾ Vt põhjendus 57.

⁽⁸⁷⁾ Vt seoses sellega eespool joonealuses märkuses 12 viidatud 2004. aasta ühenduse suuniste riigiabi kohta meretranspordile punkti 3.1 taandeid kaksteist kuni kuusteist.

(172) Sellest hoolimata peab kõnealuse korra raames antud abi olema EÜ asutamislepingu artikli 87 lõike 3 punktis c ettenähtud erandi kohaldamiseks rangelt proportsionaalne taotletud eesmärgiga ning sel ei tohi olla kõrvalmõjusid kaubandustingimustele ulatuses, mis on vastuolus ühiste huvidega.

(173) Kõnealuses asjas juhitakse Prantsuse ametiasutuste tähelepanu ühenduse 2004. aasta suuniste punktis 11 kehtestatud abi piiritlemise eeskirjale, mille kohaselt: "Maksimaalne lubatud abi seisneb meremeestega seotud maksude ja sotsiaalmaksude nulli viimises ning laevandusettevõtjate käibemaksu vähendamises. Igasuguste konkurentsimoontuste vältimiseks ei tohi muude abisüsteemide abil osutada suuremat abi. Seetõttu, ehkki iga abisüsteemi, millest liikmesriik teada annab, hinnatakse puhtalt selle enda omaduste alusel, on komisjon seisukohal, et vastavalt punktidele 3, 4, 5, ja 6 otseste väljamaksetena antava abi kogusumma ei tohi ületada meretranspordialase tegevuse ja meremeestega seotud maksude ja sotsiaalmaksude kogusummat". Kõnealuse sätte kohaldamiseks peavad Prantsuse ametiasutused kindlaks tegema, et kõnealuse maksukorra raames laevaomanikule aasta jooksul antud abi koos kõigi teiste, ühenduse 1997. ja 2004. aasta suuniste jagudes 3–6 käsitletud abikordade raames antud abiga, mille hulgas on meretranspordiettevõtete tonnaažipõhine maksusüsteem (tonnaažimaks)⁽⁸⁸⁾ ja vabastused sotsiaalmaksust ning ettevõtlusmaksu meresõidu osast, ei ületa kõnealuse laevaomaniku puhul kõigi maksude kogusummat, mis tal oma meretranspordialase tegevuse ja meremeestega seoses tavaliselt oleks tulnud maksta. Igasugune osa abist, mis ületab eespool osutatud summa, on ühisturuga kokkusobimatu ning tuleb tagastada.

(174) Eespool toodut arvesse võttes on komisjon jõudnud järeldusele, et üldise maksuseadustiku artikliga 39 CA kehtestatud korda kohaldades merendussektori ettevõtetele antud abi on kokkusobiv EÜ asutamislepingu artikli 87 lõike 3 punktiga c põhjendustes 172 ja 173 toodud tingimustel.

Abimeetmete kokkusobivus ühisturuga raudteetranspordi sektoris

(175) Komisjon on seisukohal, et EÜ asutamislepingu artikli 87 lõike 3 punktis a ette nähtud teatud piirkondade arengut käsitlevaid erandeid ei saa kõnealuse korra suhtes raudteetranspordi sektori varade finantseerimise eesmärgil kohaldada. Seevastu vaatles komisjon kõnealuse korra kokkusobivust EÜ asutamislepingu artikli 87 lõike 3 punktiga c.

(176) Raudtee-ettevõtete ajaloolist olukorda ja raudteetranspordi turuosa langust arvesse võttes on vaja kiirendada veeremi

väljavahetamist, et raudteetransport suudaks konkureerida muude transpordiviisidega. Et vältida raudteetranspordi turuosa edasist langust teiste transpordiliikidega võrreldes, mis on vähem kestvad ja keskkonnale kahjulikumad, on vajalik ulatuslikum ja kiirem veeremi ajakohastamine ja/või uuendamine.

(177) Komisjon on seisukohal, et veeremi väljavahetamine sobib kokku koostalitlusvõime tugevdamise ühise poliitikaga. Muuhulgas aitab veeremi väljavahetamine kaasa ohutuse paranemisele ning teenuste ajakohastamisele täpsuse, usaldusväärsuse ja kiiruse seisukohalt. Kuna veeremi väljavahetamine on raudteesektori arengu tugevdamise poliitika oluline osa, on komisjon jõudnud järeldusele, et kõnealused meetmed ei ole ühishuvidega vastuolus.

(178) Eespool nimetatut arvesse võttes on komisjon jõudnud järeldusele, et üldise maksuseadustiku artikliga 39 CA kehtestatud korda kohaldades raudtee-ettevõtetele antud abi on kokkusobiv EÜ asutamislepingu artikli 87 lõike 3 punktiga c.

Abimeetmete kokkusobivus ühisturuga tööstussektoris

(179) Komisjon leiab seoses asutamislepingu artikli 87 lõike 3 punktiga c, millega lubatakse anda abi teatud majandustegevuse soodustamiseks, kui niisugune abi ei mõjuta ebasoovitavalt kaubandustingimusi määral, mis oleks vastuolus ühiste huvidega, et mitte ükski kõnealuse korra omadus ei anna alust arvata, et kõnealuse korra raames tööstussektorile antud abi oleks kokkusobiv ühisturuga.

(180) Sellest hoolimata ei välista komisjon hüpoteesi, mille kohaselt üldise maksuseadustiku artikliga 39 CA kehtestatud korra raames tööstussektori teatud varade finantseerimine vastas regionaalabi käsitlevates ühenduse suunistes toodud tingimustele⁽⁸⁹⁾, täpsemalt, et investeering tehti EÜ asutamislepingu artikli 88 lõike 3 punktis a või c nimetatud abikõlblikku piirkonda ja et kõnealuse finantseerimisviisi kasutajate oma panus on vähemalt 25 %. Igal juhul tuleb kinni pidada regionaalabi maksimaalsest osatähtsusest iga abisaaja kohta, kui ettevõtte sai kombineeritud abi kõnealuse korra ja regionaalabi korra raames.

(181) Nimetatud tingimuste kohaldamisel leiab komisjon, et tööstussektorile antud abi on kokkusobiv ühisturuga.

Abimeetmete kokkusobivus ühisturuga finantssektoris

(182) Finantssektori puhul on komisjon seisukohal, et eespool nimetatud sektorivälised erandid ei ole majandushuviühingutele kõnealuse korra raames antud abi ühisturuga kokkusobivuse hindamiseks asjakohased.

⁽⁸⁸⁾ Komisjoni 13. mai 2003. aasta otsus K(2003) 1476 FIN – Riigiabi N 737/2002.

⁽⁸⁹⁾ EÜT C 74, 10.3.1998, lk 9.

(183) Sellest hoolimata leiab komisjon liisingu teel finantseerimise üldist iseloomu arvesse võttes, et merendus-, lennundus- ja raudtee- ning tööstussektoris kohaldatud abimeetmed, mida saab ühisturuga kokkusobivaks lugeda, on kokkusobivad mitte üksnes kasutajate, vaid ka asjaomaste majandushuviühingute liikmete seisukohast. Ouline on mitte karistada majandushuviühingute liikmeid põhjendusel, et nende tegevus ei kuulu eespool nimetatud sektoritesse, juhul kui nende sekkumine oli asjaomaste finantseeringute teostamiseks hädavajalik, nii et varade kasutajad saaksid eespool nimetatud erandeid kasutada. Komisjon on seisukohal, et vara kasutajale tagastatav soodustuse täpne osa, mis üldise maksuseadustiku artikli 39 CA kohaselt moodustab vähemalt 2/3 kogusoodustusest, määratletakse vara kasutajate ja majandushuviühingu liikmete vahelistes kaubanduslääbirääkimistes, nagu Prantsuse ametiasutused väidavad. Kõnealune asjaolu annab tunnistust sellest, et majandushuviühingu liikmed omandavad kogusoodustusest vaid eesmärkide realiseerimiseks hädavajaliku osa vastavalt kõnealuste abimeetmete kokkusobivuse hindamise eeskirjadele.

5. Tagastamine

(184) Komisjon tuletab meelde, et igasuguse ühisturuga kokkusobimatu ja kõnealuse abikava raames antud abi võib vastavalt nõukogu 22. märtsi 1999. aasta määruse (EÜ) nr 659/1999 (millega nähakse ette EÜ asutamislepingu artikli 93 (nüüd asutamislepingu artikkel 88))⁽⁹⁰⁾ üksikasjalikud rakenduseeskirjad) artikli 14 lõike 1 alusel abi saajalt sisse nõuda.

(185) Sellest hoolimata sätestatakse nimetatud artikli lõikes 1, et "komisjon ei nõua abi tagastamist, kui see on vastuolus ühenduse õiguse üldpõhimõttega". Kõnealuses küsimuses on jõutud seisukohale, et komisjon peab *ex officio* arvesse võtma erakorralisi asjaolusid, mille alusel ta võib artikli 14 lõike 1 kohaselt loobuda ebaseaduslikult antud abi tagasinõudmisest juhul, kui tagasinõudmine on vastuolus ühenduse õiguse üldpõhimõttega⁽⁹¹⁾.

(186) Kõnealuses kontekstis tuleb meenutada, et õiguskindluse põhinõude eesmärk on tagada ühenduse õigusega seotud olukordade ja õigussuhete etteaimatavus ning sellest tulenevalt ei tohi komisjon oma volituste rakendamist määramata ajaks edasi lükata⁽⁹²⁾.

⁽⁹⁰⁾ EÜT L 83, 27.3.1999, lk 1.

⁽⁹¹⁾ Vt 24. novembri 1987. aasta otsus kohtuasjas RSV v. komisjon, viidatud eespool joonealuses märkuses 24.

⁽⁹²⁾ Vt Euroopa Kohtu 24. septembri 2002. aasta otsus Falck et Acciaierie di Bolzano v. komisjon (C-74/00 P ja C-75/00 P, EKL 2002, lk I-7869, punkt 140).

(187) Ehkki kõnealuses asjas ei leidu õiguspärase ootuse põhimõtte rikkumist⁽⁹³⁾, on komisjon selle asja väga spetsiifilisi asjaolusid arvesse võttes seisukohal, et kõnealuse maksukorra kasutajate suhtes on rikutud õiguskindluse põhimõtet.

(188) Komisjon on seisukohal, et on olemas erandlikud tunnused, mis lubavad arvata, et komisjon viivitas kõnealuse korra läbivaatamisel oma volituste rakendamisega ja korra kasutajaid eksitati korra seaduspärasuse osas.

(189) Tuleks meenutada, et oma 17. märtsi 1998. aasta kirjas teatasid Prantsuse ametiasutused komisjonile üldise maksuseadustiku artikli 39 C teise taande ja artikliga 39 CA sätestatud mehhanismi olemasolust. Kõnealust kirja ei saa käsitada teavitamisena EÜ asutamislepingu 88 lõike 3 tähenduses⁽⁹⁴⁾ ja komisjonipoolset kirjale reageerimata jätmist ei saa iseenesest käsitada õiguskindluse põhimõtte rikkumisena, kui ei taheta kaotada EÜ asutamislepingu artiklite 87 ja 88 kasulikkust mõju. Sellegipoolest äratas kõnealune kord nimetatud kuupäevast alates komisjoni tähelepanu⁽⁹⁵⁾.

(190) Kahe komisjonile esitatud kaebuse uurimise raames, milles komisjonile teatati abimeetmetest, mida kasutasid kaks laevandusettevõtjat, Sea France ja BAI, küsitles komisjon kahel korral Prantsuse ametiasutusi ettevõtete teatud

⁽⁹³⁾ Komisjon ei ole andnud konkreetseid, tingimusteta ning omavahel vastavuses olevaid kinnitusi, mis oleksid võinud tekitada Prantsuse ametiasutustel ja/või kõnealuse korra kasutajatel õiguspärase ootuse korra seaduspärasuse kohta (vt õiguspärase ootuse mõiste määratluse kohta Euroopa Kohtu 11. märtsi 1987. aasta otsus kohtuasjas Van den Bergh en Jurgens v. komisjon, 265/85, EKL lk 1155, punkt 44, ja 26. juuni 1990. aasta otsus kohtuasjas Sofrimport v. komisjon, C-152/88, EKL lk I-2477, punkt 26; ja esimese astme kohtu 18. jaanuari 2000. aasta otsus kohtuasjas Mehibas Dorchtselaan v. komisjon, T-290/97, EKL lk II-15, punkt 59; ka 9. juuli 2003. aasta otsus kohtuasjas Kyowa Hakko Kogyo v. komisjon, T-223/00, EKL lk II-2553, punkt 51; vt ebaseaduslikult rakendatud abi kasutajate õiguspärase ootuse puudumise kohta Euroopa Kohtu 11. novembri 2004. aasta otsus kohtuasjas Demesa ja Territorio Histórico de Álava v. komisjon, C-183/02 P ja C-187/02 P, EKL lk I-10609, punktid 44 ja 45, ja otsuses osutatud kohtulahendid).

⁽⁹⁴⁾ Vt põhjendused 153–155.

⁽⁹⁵⁾ Komisjon osutab siiski, et taoline olukord ei saa korduda pärast määruse nr 659/99 (viidatud eespool joonealuses märkuses 90) ja komisjoni 21. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 784/2004 (EÜT L 40, 30.4.2004, lk 1) jõustumist. Nimetatud kahe määrusega tuletatakse liikmesriikidele uuesti meelde kohustust teatada õigeaegselt igast uuest abikavast. Määrustes on selgelt ära toodud praktiline korraldus ja tüüpvormid, mille kohaselt teatamine peab toimuma.

laevade finantseerimise osas. Nii oma 10. juuli 2000. aasta kui ka 2. aprilli 2003. aasta vastustes osutasid Prantsuse ametiasutused selgesõnaliselt üldise maksuseadustiku artikliga 39 CA kehtestatud korrale ⁽⁹⁶⁾ ning esitasid selgelt selle sisu.

(191) Kuna komisjon ei võtnud midagi ette Prantsuse ametiasutuste poolt komisjonile tema palvel esitatud kirjade peale, kus kõnealust maksukorda kirjeldati, tuleb järeldada, et komisjon lükkas oma volituste rakendamist edasi, sest ametlik uurimismenetlus algatati alles 14. detsembril 2004. aastal, ning jättis samal ajal kahtlaseks kõnealuse korra seaduspärasuse.

(192) Prantsuse ametiasutuste viitega seoses komisjoni 8. mai 2001. aasta otsusele riigiabi kohta, mida Prantsusmaa andis ettevõttele Brittany Ferries ⁽⁹⁷⁾, tuleb märkida, et komisjon leidis nimetatud otsuses, et tol ajal kõne all olnud korda võis käsitada üldmeetmena, sest see oli avatud kõigile majandussektoritele ning põhines üldkehtival õigusel. Nimetatud otsuses käsitleti enne 1998. aastat kehtinud korda, kuid tuleb märkida, et see asjaolu ei tulnud otsuse põhjendustes selgelt esile ning see võis kaasa aidata käesolevas otsuses käsitletava korra kasutajate eksitamisele.

(193) Eespool nimetatud elementide kombinatsioonist ilmneb, et kõnealuses asjas on tegemist erakorraliste asjaoludega ja see õigustab korra kasutajatega seoses õiguskindluse põhimõtte järgimise nimel abi tagasinõudmise piiramist, tehes vahet abi andmise kuupäevade järgi.

(194) Komisjon on seega seisukohal, et Prantsusmaa ei pea tagastama EÜ asutamislepinguga kokkusobimatut ebaseaduslikku abi, mida anti alates seaduse nr 98–546 jõustumisest 1998. aastal finantseerimistehingute raames, millega seoses pädevad riiklikud ametiasutused kohustusid andma heakskiidu üldise maksuseadustiku artiklis 39 CA sätestatud maksukorra kohaldamiseks õiguslikult siduva dokumendi alusel ⁽⁹⁸⁾ enne Euroopa Liidu Teatajas 13. aprillil 2005 avaldatud komisjoni 14. detsembri 2004. aasta otsust algatada ametlik uurimismenetlus EÜ asutamislepingu artikli 88 lõike 2 alusel.

(195) Seevastu kõigi nende finantseerimistehingute korral, mille raames pädevad riiklikud asutused andsid oma heakskiidu üldise maksuseadustiku artiklis 39 CA sätestatud maksukorra kohaldamiseks õiguslikult siduva dokumendi alusel pärast eespool nimetatud otsuse avaldamist, tuleb kasutajatel ebaseaduslikult antud abi tagastada. Sellises olukorras võetakse arvesse majandushuviühingu liikmete poolt säilitatud lõpliku soodustuse summat ja kasutajale tagastatud summat ⁽⁹⁹⁾. Abi osalise kokkusobivuse korral

kõnealuse vara kasutaja osas määratakse majandushuviühingu liikmetelt tagasi nõutav summa samas proportsioonis, mida kohaldati vara kasutajale tagastatud soodustuse osa suhtes.

(196) Komisjon peab kõnealuses kontekstis sobivaks täpsustada, et asjaolu, mille kohaselt majandushuviühingute võetud finants- ja õigusalsed riskid kanduvad teatud juhtudel lepinguga üle varade kasutajatele, ei saa vastustada põhimõtet, mille kohaselt on ebaseaduslikult antud abi tagasinõudmisel komisjoni eesmärgiks võtta abisaajatel ära eelis, mille nad turul võrreldes konkurentidega said, ja taastada abi andmisele eelnenud olukord. Selle eesmärgi realiseerimine ei sõltu abi andmise vormist ega abi kasutajate poolt sõlmitud lepingutest ⁽¹⁰⁰⁾.

VIII. KOKKUVÕTE

(197) Komisjon on jõudnud järeldusele, et Prantsusmaa rakendas ebaseaduslikult üldise maksuseadustiku artikliga 39 CA kehtestatud abikava ja rikkus EÜ asutamislepingu lõikes 3 sätestatud korda.

(198) Seetõttu peab Prantsusmaa võtma kõik vajalikud meetmed kõnealuse abi tagastamiseks, välja arvatud abi, mida pädevad riiklikud ametiasutused kohustusid andma siduva õigusliku dokumendi alusel enne Euroopa Liidu Teatajas 13. aprillil 2005 avaldatud otsust ametliku uurimismenetluse algatamise kohta, välja arvatud raudteesektori varadega seotud abi, ja arvestades teiste tehingute puhul maha maksimaalse lubatud abi, mida võib anda riigiabi suhtes eri sektorites kohaldatavate eeskirjade alusel, ning võttes arvesse muul viisil kohaldatavat abi. Sektorites kohaldatavateks eeskirjadeks on 1997. ja 2004. aasta ühenduse suunised, mis käsitlevad meretranspordile antavat riigiabi, 1998. aasta regionaalabi suunised, mida muudeti 2000. aastal, lennujaamade rahastamist ja piirkondlikest lennujaamadest väljuvate lennuliinide käivitamist käsitlevad 2005. aasta ühenduse suunised ning tööstussektori varade finantseerimise puhul ühenduse suunised regionaalabi kohta.

(199) Kasutajatelt tuleb tagasi nõuda eespool nimetatud ebaseaduslik abi, mida pädevad riiklikud ametiasutused andsid õiguslikult siduva dokumendi alusel pärast eespool nimetatud otsuse avaldamist vastavalt põhjendustele 151, 152 ja 194–196.

(200) Sellise abi andmise korral nõuab komisjon, et Prantsusmaa edastaks talle käesolevale otsusele lisatud vormi, mis kajastab tagasinõudmismenetluse kulgu ning koostaks nende abisaajate loetelu, kellelt abi tagasi nõutakse,

⁽⁹⁶⁾ Vt joonealune märkus 16.

⁽⁹⁷⁾ Vt joonealune märkus 15.

⁽⁹⁸⁾ Vt selle kohta esimese astme kohtu 14. jaanuari 2004. aasta otsus kohtuasjas Fleuren Compost v. komisjon T-109/01, EKL lk II-127, punkt 74 ja järgmised.

⁽⁹⁹⁾ Vt põhjendused 150 kuni 152.

⁽¹⁰⁰⁾ Vt selle kohta ja analoogia alusel Euroopa Kohtu 10. juuni 1993. aasta otsus kohtuasjas komisjon v. Kreeka (C-183/91, EKL lk I-3131, punkt 16 *in fine*).

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Üldise maksuseadustiku artikliga 39 CA kehtestatud kord, mida Prantsusmaa EÜ asutamislepingu artikli 88 lõiget 3 rikkudes rakendas, on ühisturuga kokkusobimatu, välja arvatud artiklis 2 osutatud meetmed.

Artikkel 2

Artiklis 1 osutatud korra alusel võetud abimeetmed on ühisturuga kokkusobivad:

- 1) meretranspordi ja lennutranspordi sektoris maksimaalselt ulatuses, mis on lubatud sõltuvalt juhtumist kas mere- või lennutranspordile antavat riigiabi käsitlevates ühenduse suunistes, võttes arvesse ka asjaomasel ajavahemikul juba antud abi;
- 2) raudteetranspordi sektoris;
- 3) tööstussektoris maksimaalses ulatuses, mis on lubatud ühenduse suunistes regionaalabi kohta.

Võttes arvesse kõnealuse korra raames tehtud finantseerimistingute üldist laadi, on meretranspordi, lennutranspordi ja raudteetranspordi sektoris ning tööstussektoris antud abi, mida võib pidada ühisturuga kokkusobivaks, seda nii asjaomase vara kasutajate kui ka finantssektori ettevõtjate puhul, kes on kõnealuste majandushuviühingute liikmed.

Artikkel 3

Prantsusmaa lõpetab artiklis 1 osutatud abikava kohaldamise ühisturuga kokkusobimatus ulatuses ja ei rahulda selle meetme raames enam uusi taotlusi.

Artikkel 4

1. Prantsusmaa võtab kõik vajalikud meetmed artiklis 1 osutatud korra raames antud ebaseadusliku abi kasutajatelt

tagasinõudmiseks, välja arvatud abi, mis anti finantseerimistingute raames, mille puhul riiklikud pädevad ametiasutused kohustusid kohaldama kõnealuse korraga seotud soodustust õiguslikult siduva dokumendi alusel, mis võeti vastu enne 2005. aasta 13. aprilli, ning artiklis 2 osutatud abi.

2. Abi nõutakse tagasi viivitamata ja riigi õigusaktides kehtestatud korras, tingimusel et see võimaldab otsuse viivitamatut ja tõhusat täitmist. Tagastatavalt abilt arvutatakse intressi alates kuupäevast, kui abisummad kasutajatele anti kuni nende tegeliku tagasimaksmiseni. Intress arvutatakse komisjoni määruse (EÜ) nr 794/2004⁽¹⁰¹⁾ viienda peatüki kohaselt.

Artikkel 5

Prantsusmaa teavitab komisjoni kahe kuu jooksul pärast käesoleva otsuse teatavakstegemist otsuse täitmiseks vastuvõetud ja kavandatud meetmetest.

Prantsusmaa edastab nimetatud teabe komisjonile käesoleva otsuse II lisas toodud vormi kohaselt ning koostab ammendava loetelu artiklis 1 osutatud korra raames ja artikli 4 lõikes 1 kehtestatud tingimustel abi saanud ettevõtjatest, samuti asjaomastest transpordisektori liikuvvaradest ning igal üksikul juhul ülekantud summadest.

Prantsusmaa koostab ammendava loetelu ka ettevõtjatest, kes on saanud abi artikli 4 lõikes 1 osutatud abimeetmete raames ja täpsustab iga ettevõtja poolt saadud abisummad. Selleks kasutab Prantsusmaa III lisas toodud vormi.

Artikkel 6

Käesolev otsus on adresseeritud Prantsuse Vabariigile.

Brüssel, 20. detsember 2006

Komisjoni nimel

komisjoni liige

Neelie KROES

⁽¹⁰¹⁾ELT L 140, 30.4.2004, lk 1.

*I LISA***Loetelu kolmandatest huvitatud isikutest, kes esitavad komisjonile oma märkused EÜ asutamislepingu artikli 88 lõikes 2 sätestatud korra kohaselt**

- (1) Méridionale de Navigation
 - (2) Caisse d'Epargne
 - (3) Broström
 - (4) Calyon
 - (5) BNP Paribas
 - (6) Brittany Ferries
 - (7) CMA CGM
 - (8) Bourbon Maritime
 - (9) Société Générale Corporate and Investment Banking
 - (10) Gaz de France
 - (11) Louis Dreyfus Armateurs
 - (12) Anonüümne
 - (13) Fouquet Sacop
 - (14) Pétro Marine
 - (15) Air France
 - (16) Anonüümne
-

II LISA

Teave komisjoni otsuse 2007/731/EÜ rakendamise kohta

(edastamiseks konkurentsivõime peadirektoraadile tööstussektoriga seotud projektide jaoks ning energiatehnika ja transpordi peadirektoraadile transpordisektoriga seotud projektide jaoks)

1. Abisaajate koguarv ja käesoleva otsuse artikli 4 lõike 1 alusel tagastatava abi kogusumma

1.1. Selgitage üksikasjalikult, kuidas arvutatakse abisaajatelt tagasinõutav abisumma

— põhisumma

— intressid

1.2. Tagastamisele kuuluv abi kogusumma, mida on ebaseaduslikult antud kõnealuse abikava raames (abi brutoekvivalent; ... hindades).

1.3. Abisaajate koguarv, kellelt tuleb tagasi nõuda neile käesoleva abikava raames ebaseaduslikult antud abi.

2. Kavandatud ja juba rakendatud abi tagasinõudmise meetmed

2.1. Kirjeldage üksikasjalikult, millised on abi koheseks ja tõhusaks tagasinõudmiseks kavandatud ja juba rakendatud meetmed. Täpsustage nimetatud meetmete juriidiline alus.

2.2. Tagastamise lõpptähtaeg.

3. Teave abisaajate kohta

Kandke lisatud tabelisse kõigi abisaajate andmed, kelle käest tuleb tagasi nõuda abikava raames neile ebaseaduslikult antud abi:

Abisaaja	Ebaseaduslikult antud abi kogusumma (*) Valuuta:...	(*)Tagasimakstud summa Valuuta:...

(*) Abisaajale antud abi kogusumma (abi brutoekvivalent;... hind.)

(°) Tagastatud brutosumma (koos intressidega)

III LISA

A – MERE- JA LENNUTRANSPORT

(Edastamiseks energeetika ja transpordi peadirektoraadile)

IGA MERE- VÕI LENNUTRANSPORDIETTEVÕTJA KOHTA

A. Investeeringu olemus ja vastavus kohaldatavatele suunistele. Lennutranspordi korral: asukoha puhul äärepoolseimas piirkonnas tegevusega seotud lisakulud; suuniste kohaselt maksimaalne abikõlblik kulusumma jne.

B. Tagastamisele kuuluva abi arvutamine

1) Majandushuviühingu poolt vara kasutavale ettevõttele tagastava soodustuse määr.

2) Soodustuse summa, mida ettevõtte kogu oma lennuki- või laevapargi kohta asjaomasel ajavahemikul üldise maksuseadustiku artikli 39 CA alusel sai.

3) Teised abisummad, mida ettevõtte asjaomasel ajavahemikul ühenduse suuniste alusel sai.

4) Maksimaalne lubatud abisumma, mida ettevõtte ühenduse suuniste alusel võib saada.

(5) = (2) + (3) – (4) on ühisturuga kokkusobimatu ja tagastamisele kuuluv abisumma

Kui (5) on positiivne, peab majandushuviühing tagastama: (5) * [1 – (1)]
ja vara kasutav ettevõtte peab tagastama: (5) * (1)

B – TÖÖSTUSINVESTEERINGUD JA NEID TEINUD MAJANDUSHUVIÜHINGUD

(Edastamiseks konkurentsi peadirektoraadile)

A. Investeeringu summa, investeerimispiirkond ja kasutaja panus 25 %

B. Regionaalabi piirmäär asjaomase piirkonna kohta

C. Tagastava abi arvutamine

1) Ministri määrusest tulenev soodustuse summa

2) Soodustuse summa, mille ettevõtte sai üldise maksuseadustiku artikli 39 CA alusel

(2) = (1) × summa, mille majandushuviühing tagastab vastavalt saadud heakskiidule vara kasutavale ettevõttele

3) Sama investeeringu jaoks saadud muu regionaalabi summa

4) Punkti B piirmäära kohaselt maksimaalne lubatud regionaalabi summa

(5) = (2) + (3) – (4) on ühisturuga kokkusobimatu ja tagastamisele kuuluv abisumma

Kui (5) on positiivne, peab majandushuviühing tagastama: [(1) – (2)] × (5)/(1).
ja vara kasutav ettevõtte peab tagastama: (5) * (2)/(1)